

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświatycznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcji i Administracji: ulica Czarnieckiego 1. K. — Listy należy frankować.

Reklamowe otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcji nr 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia. Świerocznicy i miesięcznicy za dopłatą pierwszej 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerują osobno kosztują 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca i wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Płohna, ulica Karola Ludwika 1. 9; we Francji, w Paryżu wyłącznie agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi za miesiąc grudzień: w miejscu 1 zł. pocztą 1 zł. 35 ct. Z „Przewodnikiem“ za miesiąc grudzień w miejscu 1 zł. 30 ct., pocztą 1 zł. 65 ct. Prenumeratę miesięczną przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Z prawdziwą radością spieszymy donieść czytelnikom naszym, że w grudniu b. r. rozpocznie druk nowej powieści obyczajowej

Henryka Sienkiewicza

P. t. „Z NAD RIVIERY“.

Po jej ukończeniu nastąpi zapowiedziana już historyczna powieść Sienkiewicza:

„KRZYŻACY“

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość rażył Najwyższem postanowieniem z dnia 28 listopada b. r. nadać najmiłościwiej posiadającemu tytuł i charakter radcy Namieśnictwa staroście w Rzeszowie dr. Adamowi

Fedorowiczowi order Korony Żelaznej klasy 1. klasy z uwolnieniem od taksy.

Prezydium krajowej Dyrekcji skarbu zamianowało konceptystów Prokuratury skarbu: dr. Józefa Horszowskiego, dr. Eugeniusza Łopuszańskiego i dr. Jana Mięczyńskiego adjunktami w IX klasie rangi, a konceptienta Prokuratury skarbu dr. Maksymiliana Lewickiego konceptystą w X. klasie rangi w etacie galicyjskiej Prokuratury skarbu.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 5 grudnia.

Mowa J. E. Pana Ministra wyznań i oświaty br. Gautscha,

o podwyższeniu płac profesorom uniwersyteckim i upaństwowieniu czesnego.

Wysoka Izbo!

Zabierając głos w tej sprawie poważnej, wys. Izba łatwo pojmie, że zaniecham szczegółowej polemiki z panami preopinantami, którzy oświadczyli się przeciwko projektowi rządowemu. Nie będę ani z nimi polemizował, ani z pewnym wielce szanownym mówcą późniejszym, który, jak mi się zdaje, w sprawie zwolennika przedstawi się wys. Izbie, jako jeden z najwięcej stanowczych i z pewnością też najnamienitszych przeciwników projektu (pos. Bärenreither). A więc zaniecham polemiki, a z rozmysłem zabieram tak rychło głos w tej dyskusji, bo w tym razie chodzi mi przedewszystkiem o to, żeby wobec rozlicznych, a dodając, nieraz szczególniejszych

zaczepiek, jasno, wyraźnie i bez wszelkich ukrytych myśli wyłożyć poglądy administracji oświaty publicznej.

Projekt niniejszy zajmuje się uregulowaniem, a raczej polepszeniem plac profesorów, czynnych przy szkołach głównych. Przeciwnicy zwolennicy projektu słusznie jednak zauważyli, że projekt ten nie pozostanie bez wpływu na życie i działalność przynajmniej najwybitniejszych naszych uniwersytetów; tylko, że przeciwnicy w przyszłym oddziaływaniu z obawą dopatrują szkody, nadwężenia i zachwiania doświadczonych zasad, na których oparta jest reforma hr. Thuna, podczas gdy zwolennicy poczytują obawy takie za przesadne i niesłuszne, niedosć jednak kładąc przykładu na błogie skutki, których bardzo prawdopodobnie spodziewać się można.

Jaki był stan uniwersytetów austriackich przed rokiem 1848, wiadomo to starszemu pokoleniu z własnego doświadczenia; młodsze dowiedzieć się może z drastycznych opisów, które skreślili zniechęceni patrioci, nawet umiarkowani i spokojni, tudzież z zupełnego braku produkcji naukowej w owych czasach. Przyczyna głębokiego upadku była ta, że uniwersytetom naszym wytykano cele, których wyłączenie musiała zawięzać ich charakter i wartość. Na opróżnione posady nawet nie starano się pozyskiwać sławnych uczonych, lecz owszem mniemano, że uniwersytety z tak zwaną uczonością nie mają nie wspólnego i są na to tylko, aby dać uczniom niezbędne dla ich przyszłego powołania wiadomości. Nie było potrzeby nawet wypróbować naukowców, kto chciał zostać profesorem; przepisano był egzamin konkursowy, a wyuczenie się przepisanych podręczników lub aprobowanych zeszytów wykładowych było jedynym i najpewniejszym środkiem otrzymania katedry. Cała naukowość polegała na dresurze egzaminacyjnej; studenci odśiadali swoje lata i tym sposobem spłacali, nie otrzymując trwałego wykształcenia, haracz

za kwalifikację do przyszłych posad urzędniczych.

Jakiż natomiast jest dzisiejszy stan rzeczy. We wszystkich dziedzinach umiejętności widać czynność ożywną i rozległą. Sprawują ją i pielegnują Uniwersytety, nie tylko w kraju słynne, lecz i za granicą uznawane i cenione. Większa część naszych uczniów uniwersyteckich wykształceniem swem dorównywa uczniom Uniwersytetów zagranicznych i w rozlicznych czynnościach i pracach okazuje się doskonale obytą i samodzielną w naukach. Oto skutki reformy hr. Thuna, której idee przewodnie o wiele rychlej wydały owoce niż może spodziewał się sam twórca. Byłoby to więc pokuszenie słusznie na nagane zasługujące, gdyby chciało naruszyć choćby jedną z tych idei przewodnich. Te zaś idee przewodnie są: żeby Uniwersytety były przybytkiem badań umiejętności i zakładami najwyższej nauki, nie tylko w umiejętnościach wogóle, lecz i nauki zawodowo umiejętności; żeby w granicach tych celów panowała swoboda nauki udzielanej i pobieranej, żeby nauczycielem Uniwersytetu był tylko ten, kto nabył doświadczenia w samodzielnej pracy umiejętności; żeby uczniowie przybywali do Uniwersytetów z pewną dojrzałością duchową; żeby instytucja docentów prywatnych starała się o doskonały przychówek; żeby na koniec wydziały i senaty akademickie miały swój wpływ równie w organizacji i administracji, jak w obsadzaniu katedr.

Z tych idei przewodnich reformy Thuna — co udowodnić będę miał zaszczyt — żadnej nie narusza projekt niniejszy; owszem zdaje się, że niniejszy projekt reformy wyswobodzi nasze Uniwersytety z pod wielu wpływów szkodliwych i że otrzymają one przezeń doskonałą podporę. Mówić będę naprzód o uczonnej pracy i badaniach, które do pewnego stopnia są zadaniem wszystkich szkół głównych, niewątpliwie atoli szczególniejszym zadaniem Uniwersytetów. Te przeto naukę i ba-

TEODOR JESKE-CHOŃSKI.

OSTATNI RZYMIANIE.

POWIEŚĆ

Z CZASÓW TEODOZYUSZA WIELKIEGO.

XV.

(Ciąg dalszy).

Kiedy Fausta polecała swoje serce opiekę przodków, piął się Teodoryk po wzgórzach, otaczających willę. Towarzyszył mu jeden z Allemanów, który świecił latarką.

Nieznany śpiewak nie odezwał się więcej. Na szczycie pagórka, z którego głos wypływał, nie było żadnych śladów ludzkich. Nikt nie odpowiadał na głośnie nawoływania Teodoryka. Jedyne tylko i dęby szumiały cicho, a z dołu dochodził szmer morza — śpiącego olbrzyma oddech przytłumiony.

Księżyc stał już wysoko na niebie. Srebrne blaski weisały się przez wszystkie szczeliny lasu i kładły na mchy i paprocie jasne smugi. Długie cienie przysięły się do stóp drzew, krzyżując się, tłocząc, przesuwając razem z gwiazdą nocną.

Teodoryk wsłuchiwał się uchem barbarzyńcy, wychowanego na łonie przyrody, w szum lasu. Ten szum mówił do niego językiem zrozumiałym, wnikał do jego duszy dzieł i budził w niej wspomnienia dalekiej młodości.

W takie noce miesięczne brał on nie raz udział w nabożeństwach pogańskich, wpatrzone z kornem uwielbieniem w kapłankę, która składała ofiary bogom jego lat dziecię-

ych. Nauka Chrystusa rozproszyła w jego głowie mroki wiary germańskiej, lecz nie wytrzebiła z serca zabobonnej czci dla służebnie ołtarzów, jakkolwiek były one były.

Bez radości wzięt Teodoryk Faustę. Od chwili, kiedy ją porwał, czuł na swoim sumieniu ciężar spełnionego świętokradstwa. Czynił, co mu Fabrycyusz rozkazał, lecz pragnął, by go jaki wypadek uwolnił od występnej wierności.

Fausta groziła mu klątwą kapłanki. Gdyby na jego siwe włosy spadł ten grom straszliwy, nie miałby spokoju po śmierci...

Teodoryk wierzył jeszcze w zemstę bogów pogańskich. Zbyt świeże było jego nawrócenie, aby stłumiło w nim twógi i przesady, odziedziczone po szeregu pokoleń.

I lękał się tej zemsty, nie chciał jej wziąć z sobą do grobu.

Przeto rzekł do Allemana, który mu towarzyszył:

— Udasz się jutro do Rzymu, do wojewody. Powiesz naszemu wodzowi, że Alary Teodoryk tęskni za swoją katedrą. W Alamannii czekają na mnie wnuczka, których widokiem pragnę ucieścić gasnące oczy. Niech wojewoda przysłać na moje miejsce innego słoję. Aby nie zwracać na siebie uwagi szpiegów Flawiana, pojedziesz na Medyolan.

XVI.

W bazylice laterańskiej w Rzymie, na stopniach marmurowego ogrodzenia, oddzielałającego główną nawę od *sanctuarium*, klęczał Fabrycyusz, wpatrzone w wizerunek Ukrzyżowanego Zbawiciela.

Przyszedł on do swojego Boga z sercem, pełnem niepokoju.

Kiedy dusił w szale gniewu Simonidesa, nie przypuszczał, by zabójstwo tego nędznika mogło rzucić czarny cień na jego duszę. Wszakże był to tylko szpieg i zdrajca, który pracował całym życiem na śmierć nie-

spodziewaną. Dziś czy jutro uległby on swemu przeznaczeniu.

Przelana krew nie zatrzymała dotąd nigdy samienia Fabrycyusza. Syn barbarzyńcy, potomek wodzów allemańskich, nie roztkliwił się nad cierpieniem ludzkim. Bez żadnego wahania spuszczał miecz na czerep nieposłusznego żołnierza, skazywał opieszających w służbie na chłostę i tortury, zaś krnąbrnych niewolników na pal i szubienicę. Lży, jęki, kurcze przedśmiertne nie robiły na nim żadnego wrażenia.

Dlaczegoż więc ścigała go teraz, gdy zostawał sam z sobą, sina, boleśnie wykrzywiona twarz Simonidesa, dlaczego patrzył na niego podczas modlitwy straszne, krwią nabiegłe oczy.

Bo Grek wezwał w chwili konania Chrystusa, a Chrystus był początkiem i końcem każdej myśli Fabrycyusza.

Chrystusowi zawdzięczał syn barbarzyńcy nie tylko wiarę prawdziwą, nie tylko obietnicę królestwa niebieskiego, lecz także stanowisko, jakie zajmował w cesarstwie. Bez Chrystusa, którego nauka zlamiała wyłączenie starego świata, zburzywszy mur przywilejów obywateli rzymskich, nie byłby Alleman nigdy wojewodą Italii. On zrównał go z arystokracją najslawniejszego narodu, wyniósł go po nad „panów świata“, uczynił ich rozkazodawcą.

Ten praktyczny skutek posłannictwa wiary chrześcijańskiej rozumiał wczorajszy barbarzyńca bardzo dobrze, gdyż korzystał z jego owoców. I rozumiał, iż wyznawcy nowej nauki, zagrożeni jeszcze przez pogan, powinni tworzyć jedno bractwo, złączone wspólnością celów. Żołnierz znał się z wartych szeregow.

A on, posłuszny syn Chrystusa, zamordował chrześcijanina...

Zgrzeszył przeciw swemu Bogu, zdeptałszy brudnego robaka?

Miotany niepewnością, zagłębił się Fabrycyusz po raz pierwszy w życiu w świę-

tych księgach swojej wiary. Wprawdzie uczono go kiedyś, w latach dziecięcych, przykazani Chrystusowych, lecz było to tak dawno, iż o nich zapominał.

Dziwnym językiem przemawiały do niego pisma Apostołów i Ojców Kościoła. Na każdej stronicy spotykał się z zasadami, które gromiły jego zacieklność. Słodkie słowa miłości i przebaczenia sączyły się z pargaminów, tak przeciwne temu, co on za swój obowiązek uważał, iż jego zdumione myśli stanęły na rozstajnych drogach wątpliwości.

Możliweż, by on, który się mienił być gorliwym wyznawcą nauki Chrystusowej, rozmijał się ciągle z jej przykazaniami? Jakże się to stało? On tego nie chciał, pragnął jeszcze wysłużyć sobie na ziemi królestwo niebieskie i był przekonany, że wykonywał ściśle przepisy swojej wiary. On kochał prawdziwie Boga nowych ludów.

Więcej jego nienawiści do pogan, zapalczywość żołnierska, pogarda motłochu, miłość nawet do Fausty miałyby być grzechem, występkiem? Więc powinien rzuć o siebie miecz, rozebrać się z bogatych sukien, uznać w niewolniku brata, znosić cierpliwie zniewagi innowierców, wydrzeć z serca obraz kobiety ukochanej?

W duszy Fabrycyusza podniosła się zawierucha. Pojęcia żołnierza, odziedziczone instynkty barbarzyńcy, pragnienia młodości, niepokoje chrześcijanina — mieszały się z sobą, kłębiły, wirowały, rzucając jego sumieniem, jak burza okrętem.

Szarpany wątpliwościami, których nie umiał rozwiązać i usmierzyć, przychodził Fabrycyusz codziennie pod wieczór do bazyliki laterańskiej i wpatrzywał się w wizerunek Zbawiciela, w nadziei, że z krzyża spłynie na niego prawda i wróci równowagę jego duszy rozkołysanej.

(Ciąg dalszy nastąpi).

dania wspierać i krzewić powinien otaczający nas stan rozwoju umysłowego. Podczas gdy w innych krajach, n. p. w Ameryce i w Anglii, krajowe powagi naukowe są czynne nie tylko w szkołach głównych, u nas prawie tylko nauczycielom wyższych zakładów przypada w udziale wspieranie i krzewienie umiejętności w naukowem współzawodnictwie z innymi narodami. W innych krajach, n. p. w Anglii, znamienici mężowie umiejętności stoją zdala od szkoły, mężowie, jak Herbert Spencer, obaj Millowie, Grote, Bentham, Macaulay, Gibbon Ricarda i inni. We Francji także najznakomitsi uczeni należą do Akademii, do „Institut de France“, a jeśli są członkami „Collège de France“ lub Sorbony, wtedy nauczająca czynność ich jest tylko uboższą. Wcale inaczej mają się rzeczy u nas, i dla tego wydaje mi się wielkim obowiązkiem administracji oświaty publicznej stworzyć pomysłniejsze niż dotychczas warunki dla naukowej czynności i dla badań po naszych Uniwersytetach. Trzeba tylko nie zapominać, że skierowana ku uboższemu zarobkowi walka o byt zabiera czas i siły; w niepomysłnych warunkach materialnych nawet najgorliwszy zwoła opuszcza ręce a jeszcze gorszy jest stan rzeczy tam, gdzie brak wielkich bibliotek lub zbiorów.

Takie to względy wpłynęły na redakcję §. 1 niniejszego projektu, który domaga się dla wszystkich profesorów uniwersyteckich znacznego podwyższenia płac i płac równych dla wszystkich. Postanowienie to nie ma analogii w innych państwach; jest ono nowe; ale zdaje mi się, że jest słuszne, zastosowane do stanu rzeczy w Austrii i jej krajach, z których żaden nie powinien mieć powodu skarżyć się na uposzczenie. (*Bravo, bravo*). Mniemam, że postanowienie to będzie ważną podporą dla wszystkich naszych Uniwersytetów. Przy równych płacach będzie można dla pomniejszych także Uniwersytetów pozyskać siły równorzędne, a wtedy ta siła atrakcyjną takich dzielnych nauczycieli zwoła odwrócić zbyt napływ uszności od wielkich zakładów, które obecnie chorują na przesycenie uczniami. Może też zdolniejsze siły młodsza w większej niż dotychczas liczbie poświęcać się będą karierze uniwersytecko-nauczycielskiej, a nie dadzą się odwieść od niej o wiele pomysłniejszymi widokami w innych zawodach. Możemy przeto spodziewać się, że projektowane postanowienie silnie pobudzi i rozszerzy działalność naukową i trwale podeprze nasze Uniwersytety; tym sposobem zaś rozbudzimy na dobre owo współzawodnictwo w dziedzinie duchowej, na które polega rozkwit wyższej nauki.

Kilkoma liczbami objaśnię to moje twierdzenie, a liczby te będą zarazem miarą, jak reforma niniejsza w ogólności ma się do tegoż najniższego stanu rzeczy. Zliczywszy razem teraźniejszą najwyższą płacę profesora uniwersyteckiego z pobieranem przezeń cześciem i porównawszy tę sumę z przyszłą największą płacą wedle projektu niniejszego, przekonamy się, że z pomiędzy wszystkich profesorów uniwersyteckich w Austrii około 316 do 320 profesorów zwyczajnych znajdzie się skutkiem nowej ustawy w lepszym położeniu, albo co najmniej równie dobrem, a tylko 50 do 54 profesorów zwyczajnych mogłoby (gdyby sami poddali się nowej ustawie) stracić coś ze

swoich dochodów; to znaczy: stosunek tych profesorów uniwersyteckich, których dochody polepszą się obecnie, jest jak 6 do 1. Pozwólcie, panowie, że ze względu na pewną uwagę, którą wypowiedziałem w dyskusji, dodam jeszcze: gdy nadto zważyte, że w Austrii jest pięć Uniwersytetów niemieckich a tylko trzy nie niemieckie, przysnacie mi, że to nie jest sprawa tylko nie niemieckich Uniwersytetów. (*Bravo!*) Odczytują się obawy o Uniwersytet szczególnie wiedeński, słychać tu zdania, iż w skutek nowej ustawy znani profesorowie z Uniwersytetu wiedeńskiego będą się przenosili do pomniejszych Uniwersytetów, a natomiast ustanie przyrwył sił naukowych z tychże pomniejszych Uniwersytetów do Wiednia. Mnie obawy takie wydają się przesadnymi, a pomijam już okoliczność, iż dzięki §. 3 ustawy niniejszej (o osobnem wynagrodzeniu) Rząd więcej jeszcze niż dotychczas będzie mógł powiększyć magnetyczną siłę wielkiej stolicy dostatecznymi dodatkami do płacy i — powiedzmy otwarcie — świetniami, u nas nigdy jeszcze niebywałymi płacami. (*Bravo, bravo!*) Jak więc w skutek ustawy niniejszej jedna strona naszego szkolnictwa uniwersyteckiego t. j. badania naukowe, dozna wielkiej podniecenia, tak i druga strona t. j. czynność nauczania, nie dozna krzywdy.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Rada Państwa.

(DXLI. posiedzenie Izby poselskiej).

(J. Gl.) Wiedeń, 3 grudnia. (Koresp. *Gazety Luwowskiej*).

Prezydent Chlumecy zagaja posiedzenie o godzinie 11 m. 5. Izba liczenie zgromadzona. Naławie rządowej wszyscy Panowie Ministrowie z wyjątkiem hr. Welsersheimba.

Pos. Russ składa na stole prezydalnym nagły wniosek z projektem ustawy o odwołaniu kolportażu i zniesieniu stempla od dzienników i kalendarzy, żądający zarazem, żeby komisja budżetowa zdała zeń sprawę w ciągu tygodnia. Wniosek wejdzie pod dyskusję w końcu posiedzenia.

Na porządku dziennym dalszy ciąg dyskusji nad rządowym projektem ustawy o ordynacji książąt Czartoryskich.

Pos. Morsey, mówca generalny za projektem ze względu na to, że wczoraj wskutek burzliwych scen pos. Polak, mówca generalny przeciw projektowi, rzekł się głosu, oświadcza, że także rzeka się głosu. (*Hucze brawa*.)

Sprawozdawca komisji pos. Eug. Abrahamowicz powiada, że z góry wiedział, iż wystąpią w tej sprawie specjaliści walki zakulisowej, aby frazesami o przywilejach, latyfundiach, związaniu posiadłości i t. p., których lud nawet nie rozumie, oddziaływać na warstwę najniższą. W tej walce wytworzyła się koalicja nienawiści, złożona z najróżnorodniejszych i najsprzeczniejszych żywiołów. (*Głośnie protesty z lewicy*). Szerególnia pos. Vaszaty okazał, że talent jego i to talent w swoim rodzaju ciągle się rozwija. Z nim w

jednym szeregu stanęli przeciwnicy jego polityczni i narodowi. Dyskusja ta pouczyła Polaków, że ilekroć chodzi o ich interes krajowy, zawsze spotykają się z tą samą koalicją przeciwników. (*Głosy z lewicy: O nie!*) Mówca wyznaje, że zasadniczo nie jest zwolennikiem fideikomiszów, że atoli w niniejszym wypadku nie może zgodzić się na argumenty pos. Peschki (z lewicy), który nie pojął różnicy między egoizmem rodu, a szlachetną fundacją, o którą tutaj jedynie chodzi. Pos. Steinwender słusznie powiedział, że dla Polaków jest to sprawa serca, a jednak ze swego stanowiska niemiecko-narodowego zdobył się na życzliwość dla narodowej sprawy Polaków. Pos. Vaszaty reprezentuje już tylko własną osobę; zajmować się nim nie warto, ale stanowczo odeprzeć trzeba skalanie nazwiska Czartoryskich i pamięci męża uwielbionego wszędzie, jak daleko rozbrzmiewa język polski. Nazwał on fundację księcia podstępą, bo muzeum ma być rzekomo tylko płaszczykiem na pokrycie egoizmu rodowego. Takiej kałamurni nie można nazwać po właściwym imieniu, nie chcąc sięgnąć na siebie cenzury parlamentarnej. Mówca rozwodzi się o ordynacyi w duchu znanego czytelnikom sprawozdania komisijnego i prosi większość Izby, aby ją zatwierdziła. (*Hucze brawa z ław polskich i od Słowian południowych*).

Pos. Vaszaty w tak zwanem faktycznem sprostowaniu zaczyna rozwodzić się na nowo polemicznie, a przyzwany przez prezesa, aby trzymał się granic sprostowania, żąda wybrania komisji, któraby osadziła obrażające mowę twierdzenie pos. Pinińskiego, jakoby był rozmyślnie mówił nieprawdę.

Pos. Laginja (z Istrii) w polemice z pos. Vaszatym, który powiedział, że żaden mąż wolnomysłny nie powinien głosować za tą ordynacją, oświadcza, że Słowianie południowi już dla tego głosować za nią będą, bo głosują za nią Polacy, bo jest to polskiabytek narodowy. (*Hucze brawa od południowych Słowian południowych i z ław polskich; śmiechy na lewicy*).

Pos. Nitsche stwierdza słuszność wywodów pos. Pinińskiego o insynuacji Vaszatego, jakoby w komisji ktoś był dopuścił się fałszerstwa.

Pos. Vaszaty na nowo twierdzi, że prawdę mówił, i na nowo żąda wybrania komisji śledczej.

Prezes stwierdza, że ani słowa nie dosłyszał z tego, co mówił pos. Vaszaty. (*Wielka wesołość*).

Na żądanie pos. Peschki, żeby głosowanie nad jego wnioskiem o przejście do porządku dziennego odbyło się imiennie, Izba zgadza się.

Wniosek ten upada; za nim głosuje 86 posłów (z lewicy i ci Młodocześni, którzy nie wyszli z sal), przeciw niemu 148 posłów, między nimi około 15 z lewicy i z pomiędzy antisemitów pp. Jax, Liechtenstein, Pattai i Trok; antisemici pp. Länger, Gessmann i Schneider byli nieobecni; reszta antisemitów, między nimi pos. ks. Scheicher, głosowali za przejściem do porządku dziennego; tak samo pos. Romanczuk Polaków było obecnych 51, Rusinów 4, pos. Lewakowski nieobecny. Z lewicy wielu posłów usunęło się od głosowania.

Poczem w zwykłym głosowaniu uchwalono projekt podobną do powyższej większo-

ścią i przyjęto go zaraz także w trzecim czytaniu 144 głosami przeciw 63 głosom.

Przyjęto także rezolucję Schückera z wezwaniem do Rządu, aby wniósł projekt ustawy o nałożeniu na fideikomisy ekwiwalentu za należności skarbowe.

Następnie uchwalono wszystkie sześć ustaw o podwyższeniu płac urzędnikom, służbom państwowym i rozmaitym kategoriom stanu nauczycielskiego w trzecim czytaniu.

Bez dyskusji przyjęto w drugim i trzecim czytaniu projekty rządowe: o zakupnie domu dla urzędu cehowniczego w Bernie; o niektórych zmianach w ustawie finansowej roku 1896; o ulgach fiskalnych dla czeskiej pożyczki krajowej i dla pożyczki miasta Pilzna w Czechach.

A dalej po krótkiej dyskusji uchwalono rządowy projekt ustawy o opłatach portowych.

Następują obrady nad rządowym projektem ustawy o sędzie polubownym w sprawie Morskiego Oka — Komisja wnosi przyjmując projekt.

Pos. Pirquet, mimo kilkakrotnego przyzwania do rzeczy przez Prezesa, rozwodzi się o potrzebie trybunału rozjemczego dla sporów międzynarodowych w ogóle i chciałby wnieść kilka rezolucyj, od czego jednak odstępuje, skoro Prezes uważa je za nienależące do rzeczy.

Pos. Russ rozprawia o tym samym przedmiocie i wnosi dwie rezolucje: 1. z wezwaniem do Rządu, aby w przyszłych traktatach handlowych pomieszczał klauzulę o sądach polubownych w razie sporów; 2. aby zastanowił się, czy nie możnaby z państwami europejskimi zawrzeć układów o ustanowieniu sądów polubownych na pewne wypadki sporne.

Prezes oświadcza, że rezolucje te pozostają wprawdzie w bardzo luźnym tylko związku z przedmiotem obrad, że jednak podda je pod głosowanie.

Pos. Kramarz polemizuje z prezydentem, że opiera się dyskusji nad tak ważną sprawą, jaką jest ustanowienie międzynarodowych sądów rozjemczych w przeróżnych zagadkach. Mówca gorąco popiera rezolucje pos. Russa.

Sprawozdawca komisji pos. Eug. Abrahamowicz oświadcza, że, chociaż w komisji o rezolucjach tych nie było mowy, od siebie osobiście przyjmuje je sympatycznie.

Izba uchwała ustawę w drugim i trzecim czytaniu, przyjmuje także rezolucję pos. Russa.

Bez dyskusji uchwalono rządowy projekt ustawy o kredycie na udział Austrii w międzynarodowej wystawie powszechnej w r. 1900 w Paryżu.

Izba przystępuje w końcu do obrad nad rządowym projektem ustawy o podwyższeniu podatku giełdowego.

Sprawozdawca komisji pos. Krański przedstawia, jak podatek giełdowy w roku bieżącym ogromnie się cofnął w porównaniu z rokiem ubiegłym, czyli jaka to stagnacja panuje na giełdzie walorów mimo o wiele pomysłniejszego stanu rzeczy w handlu, w przemyśle, w rolnictwie i w bilansie handlowym; giełda oczywiście „strecjuje“. Czy należy zatować, że ustala spekulacja giełdowa, to każdy sam oceni. Ale ten „strecj“ nie potrwa wiecznie, więc trzeba mieć w pogoto-

OMBRA

(Ciąg dalszy).

VII.

Wieczór ten był drogą nauką dla biednej, nieświadomej Mini; postępki, który zdawał jej się zupełnie niewinny, okazywał jej się teraz nie do darowania. Była dla siebie jeszcze surowszą niż młode lady. Jak mogła lady Stève poniżyć się do rzędu aktorek? Jakim sposobem zgodziła się na publiczną produkcję swego głosu i talentu? Ach! Błąd ten ciężcy będzie na niej przez całe życie, a miłość, zrodzona wśród podobnych okoliczności, nie może być ani czystą, ani poważną. Te słowa: — William miałby się żenić z aktorką! — rozbrzmiewały w jej sercu, jak kara śmierci... Nie, nie! ten, którego ona kocha, nie może nigdy wiedzieć, posiadzić nawet, że ona była Ombra! A więc, była skazaną na pędzenie życia wśród kłamstwa i obawy...

Trzeba jej było kilku dni, aby się uspokoić i wrócić do równowagi po bolesnem wstrząśnięciu jakiego doznała. Musiała przez dłuższy czas udawać wesołość, podczas gdy przykre myśli nieustannie jej ciężły.

Sezon w Londynie był skończony, a zaczynał się sezon wielkich polowań; pałace i zamki otwierały się na przyjęcie licznych gości. Lady Lunley zaprosiła księżną, jej siostrzenicę i hrabię de Bocé do Villiers-Castle, spodziewając się, że księżną de Whitefield przybędzie za niemi.

Minia także tego się spodziewała, miała

przecucie, że tam właśnie zobaczą się z Williamem. Obey dla siebie w pierwszej chwili, wkrótce zrozumieją się wzajemnie, tak jak się już dawniej rozumieli. Prąd magnetyczny, który ich połączył, zbliży ich teraz jeszcze bardziej.

Księżna, pan de Bocé i Minia, pojechali do Villiers-Castle. Dawno już Minia nie widziała pól, drzew i nie oddychała świeżem powietrzem. Wyjechawszy z Londynu, gdzie mgła i dym pokrywały szarą zasłoną wszystkie przedmioty, te, które teraz widziała w pełnem świetle, zachwycali ją; potęga roślinności gruntu angielskiego, zdrowa zieleność tak, nie podobną była do wesołych okolic Neapolu. Ta różnica pomiędzy dwoma krajami tłómaczyła jej powód, dla czego te kraje tak mało były do siebie podobne: w jednym, pod światłaniem niebem, wesołość, pędła wylania; w drugim, spokój i rozważa. Rozumiała dla czego z pod pomarańczowych drzew jej kraju wywodzili się bożkowie Olimpu a te ciemne lasy, które teraz przebywała, służyły za schronienie ornidom i ich surowej religii, stosownej dla dusz skrytych i skupionych, podczas gdy we Włoszech potrzeba wymagała głośniejszych i uroczystych ceremonii i modlitw, unoszących się do nieba z harmonijnym śpiewem.

Lady Stève dzieliła się swojemi myślami i wrażeniami ze swoimi towarzyszami podróży; to też rozmowa nie ustawała, kolejno poważna, to znowu wesoła i wszyscy byli zdziwieni, gdy się nagle znaleźli w długiej alei, wiodącej do Villiers-Castle; przed niemi ukazał się wielki, stary zamek, zbudowany z granitu, barwy szarej, ze spiczastymi dachami. Gdy młoda kobieta wychodziła z powozu, błady promień słońca, harmonizujący z tą dyskretną naturą, ukazał się, witając, jak jej się

zdawało, nowo przybyłą, z całym szeregiem błogich jej nadziei.

Przyjęcie, jakie lady Lunley zgotowała dla trojga przybyłych, wyjątkowo było uprzejme; zaprowadziła gości do apartamentów dla nich przeznaczonych, mówiąc im, że mają jeszcze dość czasu wypocząć po podróży przed lunch'em.

Po uporządkowaniu toalety z podróży, wszyscy zeszli się w salonie, gdzie odbyły się prezentaeye, a potem każdy czynił, co mu się podobało.

Anglicy są bardzo uprzejmie gościnni i przyjaźń szybko na wsi się zawiera. Córka lady Lunley, Dorcas, ujęła Minię pod rękę, oświadczaając się z przyjaźnią dla niej.

Wieczór cały minął na projektach, rozbiieranych poważnie: czy udać się jutro na polowanie, na łowy, konno, powozem, do morza, czy do lasu? Zostało zdecydowane, że wieczory będą poświęcone muzyce, tańcom, że będzie odegrana komedjka, opera. Jeżeli się uda. Każdy mógł wybrać rozrywkę, jaka mu najbardziej przypadła do gustu a cały czas poświęcono na przyjemności różnego rodzaju.

Ośm dni minęło a William ani pisał, ani przybywał. Minia zaczynała się zmiechęcać, księżna była smutna.

— Ale co może robić mój syn!

— Bawi się — mówił pan de Bocé.

— Dlaczego nie pisze?

— Bo wraca.

Ale mówiąc to, hrabia nie wierzył swoim słowom.

— Kobieta taka, jak Ombra, może być przyeczyna, że przy niej zapomina się o matce i ojeździe... — myślał.

Pewnego wieczoru, ukryta we framudze okna, Minia zatopiła się we wspomnieniach, gdy nagle, jedna z młodych, które obecnych,

popisująca się przy fortepianie, zaspiewała tak fałszywie, że ucieczka Bariniego obudziła się ze swych marzeń i obróciła głowę ku śpiewaczce. O mało, że nie krzyknęła... Naprzeciw niej stał William... tak, to był on! on, którego myśli jej wycofała.

Przez chwilę sądziła, że jeszcze marzy; ale nie! to był on z pewnością, oparty o framugę drzwi wchodowych, miał na twarzy wyraz zimny, którego w nim nie widziała dotychczas. Jakaż radością, jakim niepokojem przejęta została młoda kobieta; zdawało się jej, że jej serce uleci do tego, którego kochała...

Jak tylko śpiew się skończył, Minia ujrzała, że księżna zsiadła w jej stronę; ale nie... przeszedł przez salon i zniknął. Minia uczuła jednocześnie zadziwienie i ból; miała uczucie próżni i osamotnienia... I to miał być ten powrót, tak oczekiwany! to połączenie tak gorąco upragnione! Biedna kobieta zapominała o swoich jasnych włosach, o twarzy białej, o swoim tytule lady i otoczeniu, w którym się znajdowała... Siedząc ciągle samotnie w zagłębieniu okna, zdawało jej się, że szmer głosów rozmawiających staje się ogłuszającym hałasem, tłum ustrojonych ludzi wydawał się jej zgromadzeniem ponurych widzideł... Niezdolna do myślenia, bliska omdlenia, czuła, że grube łyzy spływają jej po twarzy... Przewyciężyła się, otarła oczy i zamknęła je na chwilę, żeby się skupić w duchu, gdy uczuła, że ktoś kładzie jej rękę na ramieniu i zadrżała... przed nią stała księżna z synem.

— Moja droga lady Stève, oto on jest nareszcie! przyjmij go z dobrocią i przyjaźnią!

(Ciąg dalszy nastąpi.)

wiu tę ustawę. Mowca rozwodzi się o obowiązkach Rządu co do ożywienia handlu wywozowego dla zasilenia rzetelnych operacji giełdowych, dla polepszenia bilansu handlowego, dla postępu w sprawie regulacji waluty. Bez inicjatywy Rządu ludność w Austrii niełatwo coś przedsięwzięć. bo ta ludność to nie angielska. Mowca zaleca projekt.

Pp. Kaiser i Formanek krytykują projekt, że za mało podwyższa podatek giełdowy.

Poczem zabiera głos Pan Minister skarbu dr. Bilinski, którego mowę podamy później.

Pos. Schlesinger rozwodzi się w swój znany już sposób w sprawach pieniężnych i regulacji waluty.

Pos. Plassa chętnie zgadza się na projekt, choć jeszcze większe podwyższenie podatku giełdowego uważałby za pożądane.

Na tem zamknięto dyskusję i przzerwano obrady.

Prezes oznajmia, że wniosek Russa (na wstępie) dopiero jutro przyjdzie pod dyskusję.

Koniec posiedzenia o godz. 4 1/2. — Następnie jutro.

Sprawy polskie w Prusach.

Jak już wiadomo z wczorajszej krótkiej notatki, wśród ogólnej dyskusji w parlamencie nad budżetem, przemówił także prezes Koła polskiego, ks. Ferdynand Radziwiłł. Oświadczył na wstępie, że nie chce wchodzić w szczegóły preliminarza, lecz ograniczyć się na kilku uwagach. W dzielnicach wschodnich coraz silniej uwydatnia się niezadowolenie wśród polskiej ludności z powodu zaniedbania jej duchowych i materialnych potrzeb. A przecież ludność polska posiada swoje prawa. Kiedy swego czasu przydzielono ją do Prus, a następnie z Prusami do Rzeszy, zagwarantowały mu królewskie przyrzeczenia utrzymanie języka i narodowej odrębności. A nie na samych przyrzeczeniach królewskich opiera się prawo polskiego ludu, lecz także na prawie przyrodzonym. Wystarcza to, aby mógł żądać zaspokojenia swych potrzeb. Mowca nie chce się rozwodzić szerzej nad tem, jaką to w ostatnich czasach rozwinęto agitację, aby wypierać Polaków ze wszystkich ich pozycji i pozbawiać ich najdroższych skarbów. Dopóki agitacja ta wychodziła od prasy wroglej polonizmowi i antypolskich związków, a nie znajdowała poparcia u rządu, dopóty Polacy nie mieli powodu do większego zaniepokojenia, czując się dość silnymi, aby odierać napaści. Inaczej wszakże ma się rzecz teraz, gdy w ludności znika poczyna zaufanie, że z rządzenia Bożego ustanowiona nad nią i chrześcijańska zwierzchność nie chce zapobiedz tej agitacji. To narusza podstawy, na których jedynie może się opierać współdziałanie ludności polskiej w zadaniach państwa i Rzeszy. Mowca ufa wszakże o tyle ks. kancleżowi, że posiadając poważny głos w łonie związkowych rządów, potrafi wpłynąć na zmianę tych stosunków.

Ze strony rządu nie udzielono żadnej odpowiedzi ani wyjaśnienia na powyższe wywody.

Wrocławski *Schl. Volksztg.* nazywa brutalnym pomysłem projekt hakatystów utworzenia nowego stumilionowego funduszu celem podkopania przemysłu polskiego. We wstępnym artykule zwraca organ wrocławski uwagę, że hakatystom chodzi wyłącznie o poparcie niemiecko-ewangelickiego stanu średniego. Następnie wykazuje jak kłamliwymi są twierdzenia związków antypolskich, że przemysł i kupiectwo polskie zawdzięcza obecny swój rozkwit rządowi pruskiemu; przemysł ten rozwinął się własną swoją siłą. Wszystkie większe roboty i przedsiębiorstwa bywają poruczone w tak zwanych polskich obwodach wyłącznie niemieckim przedsiębiorcom. Gdy przed kilku laty magistrat pewnego większego miasta w W. ks. Poznańskim oddał roboty bardzo dzielnej drukarni polskiej, zerwała się burza oburzenia w kołach bliskich rządowi. Zeszłego lata skarcono w *Berl. N. Nachr.* pewnego landrata za to, że prace drukarskie oddał tak zwanej polskiej drukarni, której właścicielami są w rzeczywistości katolicy-Niemcy. Domen królewskich nie wolno wydzierzać rolnikom polskim, restauracji i kolejowych restauratorom Polakom. W wielu miastach zakazują żołnierzom i oficerom uczęszczać do polskich restauracji hoteli. Nauczyciele polscy bywają wysyłani na zachód, sędziów-Polaków można policyjnie na palcach, toż samo urzędników przy poczcie, telegrafach i kolei żelaznej. Lekarzom polskim wypowiadzi hakatysci wojnę, więc władze administracyjne i kolejowe usuwają ich wszędzie. Cóż tedy Polacy mieli począć: rzucili się do handlu i przemysłu. Teraz i tutaj hakatysci usiłują poprzecinać im żyły i to z pomocą najniemoralniejszych środków.

Proces o toast cara we Wrocławiu.

W drugim dniu rozprawy przesłuchiwał sąd w charakterze świadków, jak już wiadomo z wczorajszej depechy, kanclerza ks. Hohenloego i sekretarza stanu Marschalla. Ogromne zajęcie i wrażenie wywarły zeznania p. Marschalla, który nieograniczając się na wyjaśnieniu samej tylko sprawy sfalszowania tekstu toastu cara, rzucił wiele światła na nieznane dotąd tajemnice wewnętrznej polityki berlińskiej. Występujący w tym procesie jako główny świadek komisarz policyi Tausch odegrał ważną rolę w zatargu jaki wynikł pomiędzy byłym ministrem Köllerem i byłym ministrem wojny generałem Bronsartem. Otrzymał polecenie śledzenia źródeł, z których pochodzili napaści dziennikarskie na tych ministrów, składał fałszywe raporty. I tak generałowi Bronsartowi powiedział, że artykuł *Münchener Neueste Nachrichten* pochodzi z biura prasowego ministerstwa Köllera, co było całkiem fałszywem. Kiedy innym razem pojawił się w *Köln. Ztg.* artykuł, zwrócony przeciwko szefowi gabinetu wojskowego i tak zwanemu rządowi pobocznemu, złożył Tausch urzędowy raport, że artykuł wyszedł z urzędu spraw zagranicznych, co było znowu rozmyślnym kłamstwem.

Świadek objaśniał dalej dokładnie organizację biura prasowego w urzędzie spraw zagranicznych, stojącego pod kierunkiem radcy legacyjnego Hamanna. Biuro prasowe jest złem koniecznym. Istnieje szereg pism, które popierają zagraniczną politykę, umieszczając przychylne artykuły, albo zasięgając do innych informacji w biurze. Radca Hamann przyjmuje publicystów i ma stanowczo polecenie unikać przy dawaniu informacji wszystkim, co by mogło wywołać zaniepokojenie w opinii publicznej.

Baron Marschall przedstawiał także, iż niesłusznymi są zarzuty pism antysemitycznych, jakoby on spowodował upadek ministra Köllera. Köller upadł wprawdzie, jako ofiara intrygi, ale wina nie ciąży ani na ministerstwie wojny, ani na urzędzie spraw zagranicznych.

Z Watykanu.

(Konsystorz papieski. — Nowi kardynałowie).

Papież Leon XIII odbył we czwartek przed południem uroczysty konsystorz, na którym doręczył nowo mianowanym kardynałom, a między nimi kardynałowi Agliardiemu, kapelusze kardynalskie. — Król Aleksander serbski w towarzystwie trzech osób ze swojej świty był obecny na konsystorzu, zajmując miejsce na trybunie, przeznaczonej dla panujących. Prócz niego było obecne Kollegium św., biskupi i prałaci, ciało dyplomatyczne, kawalerowie maltańscy, wielu przedstawicieli arystokracji, oraz inni zaproszeni goście. Było ich tak wielu, iż nie mogli się pomieścić w sali, w której się odbywały ceremonie, i w skutek tego wypełnili także salę sąsiednią. Ojca św. witano żywymi oklaskami. Stan zdrowia Ojca św. jest wyborny.

Na konsystorzu tajnym, który odbył się w poniedziałek, zamianował Ojciec św. kardynałami św. Kościoła rzymskiego w rzedzie dyakonów — jak wiadomo — Rafała Pirotti z zakonu kaznodziejskiego i Józefa Antoniego Priaso.

Kardynał Pirotti urodził się w 1836 r., wstąpił wcześniej do zakonu OO. Dominikanów w Agnini, gdzie odbył nowicjat. Wyśłany następnie do Peruzy dla studiów filozoficznych i teologicznych, dokonał tych nauk w Rzymie, w słynnej szkole św. Tomasza, odznaczając się jako niepospolity teolog. Powołano go też niebawem na profesora tejże szkoły. Jego nauka i enoty zwróciły na niego uwagę Leona XIII, który zamianował go mistrzem świętego pałacu. Urząd ten wkłada obowiązek czuwania nad „rodziną pontyfikalną“, czyli dworem papieskim, który powinien dawać najlepszy przykład i opierać się stale słabościom ludzkim. Jako mistrz św. pałacu, miał O. Pirotti także obowiązek badania dzieł przedłożonych do rewizji i udzielenia *imprimatur*.

Drugim kardynałem, kreowanym na ostatnim konsystorzu tajnym, jest Józef Antoni Priaso, kanonik przy kościele metropolitalnym w Neapolu. Nominat ten urodził się w 1833 r., odbył swoje studia w seminarium neapolitańskim, otrzymał święcenia kapłańskie w 1856 r. Odnaczył się głęboką nauką, której owocem były liczne dzieła teologiczne i filozoficzne. Ojciec św. chciał uczonego i enotliwego kapłana sprowadzić do Rzymu, ale na prośby jego pozostawił go w Neapolu, a teraz w uznaniu jego zasług udzielił mu purpury kardynalskiej.

KRONIKA

Lwów, 5 grudnia.

— Naczelnny dyrektor poczt i telegrafów, radca Dworu p. Jan Sefarowicz, powrócił z Wiednia i objął urzędowanie.

— Na linii Hadikwalfa-Radowe, podjęto ruch pociągów z dniem wczorajszym na nowo.

— Na cześć dr. Adama Asnyka. Komunikują nam, co następuje:

„Krakowskie koło pań Tow. „Szkół ludowej“ postanowiło w dniu 14 b. m. wręczyć swemu prezesowi, Adamowi Asnykowi, pamiątkowe album z arkuszami podpisów jego czcicieli, wraz z zebranym na budowę szkoły polskiej w Białej kapitałem.

W tym samym dniu urzędują koło pań przedstawienie teatralne, na program którego złożył się utwór poety; dochód również wzmocni kapitał budowy szkoły polskiej w Białej.

Dzień 14 grudnia będzie uroczystym dla koła pań przez wręczenie pamiątkowych arkuszy Adamowi Asnykowi. Dwa lata bowiem temu, kiedy jubileusz poety, z własnej jego woli przeszedł cicho, koło pań powzięło uchwałę zbierania podpisów, jako hołdu dla jubilatę, i kapitału dla wielkiej instytucji, którą stworzył i wytrwale prowadzi. Pracę tę uwieńczyły pomyślne rezultaty, kilka tysięcy ludzi położyło swe podpisy wraz z kilkotiśmianym kapitałem.

Idalia Paulikowska, prezesowa koła pań, Eliza Parańska, wiceprezesowa, Marya Siedlecka, sekretarka.

— Raut „Pracy kobiet“. W sprawie wtorkowego rautu, budzącego ogólne zajęcie w naszym mieście, odbyło się wczoraj u p. Zdzisławowej Marchwickiej posiedzenie komitetu ścisłego, który nie szczędził najusilniejszych trudów, oraz zabiegów, by zabawa ta była pod każdym względem świetną. W liczbie wygranych, przeznaczonych na loteryj fantową, znajduje się też znaczna liczba najświetniejszych wydawnictw literackich we wspaniałej oprawie. Są tam dzieła Szekspira, Sienkiewicza, Orzeszkowej, Kowerskiej, Głowackiej i innych pisarzy, książki dla dżiawty i do nabożeństwa. Fanty do niedziel (włącznie), składać należy u p. Marchwickiej (ul. Ossolińskich 3), następnie u gospodarza Kasy na miejskiego, p. Buynowskiego.

— Z Koła literacko-artystycznego. Przypominamy, że św. Mikołaj w towarzystwie aniołków odwiedzi w niedzielę, dnia 6 b. m. o godzinie 6 wieczorem odnowione i udekorowane sale „Koła“. Św. Mikołaj powita dżiawtę słownem przemówieniem, poczem nastąpi rozdawanie prześlicznych podarków, zakupionych w składzie Oberskiego i Kauczyńskiego. Zakończy wieczór zabawa dżiawty, której urządzeniem zajmą się uproszone przez Koło panie. Św. Mikołaj wyręczy się w tym roku w Kole uproszonym przez Koło panem Piżem, który uprzejmie podjął się wdzięcznej misji odwiedzenia dżiawty.

— Z Towarzystwa politechnicznego. Zgromadzenie tygodniowe Towarzystwa politechnicznego odbędzie się we środę, dnia 9 grudnia b. r. o godzinie 7 wieczorem (Rynek 1. 30). Na porządku dziennym: Wykład p. Władysława Foltkowskiego: „O wodociągach i kanalizacyi miast“.

— Szkołę deklamacyi dla amatorów i amatek, otworzył w tych dniach we Lwowie p. Józef Ohmieliński, artysta dramatyczny i znakomity deklamator. Szkoła mieści się przy ul. Skarbowskiej 1. 2 (naprzeciw teatru hr. Skarbka) III piętro. Lekcje będą udzielane między 2 a 3 godziną popołudniu.

— „Jedność“. W katolickim Stowarzyszeniu robotników p. n.: „Jedność“, odbędzie się w niedzielę, d. 6 b. m. o godzinie 7 wieczorem pogadanka w lokalu Towarzystwa przy ul. Kopernika 7.

— Wydział Towarzystwa Bratniej pomocy słuchaczy Wszechnicy lwowskiej, z rozpoczęciem roku administracyjnego przypomina pp. adwokatom, notaryuszom i szan. publiczności, że pośrodku zupełnie bezinteresownie w wynajdowaniu odpowiednich kandydatów na zgłaszane posady biurowe i lekey, tak w miejscu jak i na prowincyi. Adres: ulica Chorążczyzny 1. 11, II piętro. Biuro otwarte codziennie między godz. 12—1 w południe.

— Na gwiazdkę dla polskiej dżiawty pojawi się niebawem na półkach księgarskich dziełko z 28 utworami najcenniejszych autorek i autorów polskich i z 21 rysunkami znakomitych malarzy. Dochód przeznaczony na budowę szkoły polskiej w Białej. Wydawnictwo to powinno znaleźć gorące poparcie u społeczeństwa polskiego. Zamówienia przyjmują wszystkie księgarnie krakowskie i koło pań Tow. Szkoły ludowej, ulica Szpitalna w Krakowie.

— Na założenie bezpłatnych czytelni polskich w Białej, na Szlasku i Bukowinie, odbędzie się w Krakowie loterya gospodarza w dniu 13 b. m. w ujeżdżalni „Sekoła“. Komitet, mający na celu z dochodu tejże w tym jeszcze roku otworzyć w tychże miejscowościach czytel-

nie polskie — zwraca się do społeczeństwa o poparcie, przez nadsyłanie fantów, datków pieniężnych lub książek.

— Z Obserwatorium c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 5 grudnia godzina 10 rano 1896.

Dnia	Godz.	Barometr mm.	Temperatura °C.	Wiatr		Zachmurzenie (0-10)
				kierunek	sila	
4/12	2 połud.	772 04	-14.4	W	2	1
5/12	9 wiecz.	772 11	-17.2	—	0	1
5/12	7 rano	770 96	-15.6	SE	3	0

Najwyższa temperatura od 12 w południe dnia 4 grudnia do 7 rano dnia 5 grudnia b. r. była -14.4°C., najniższa -17.5°C.

Opad śniegu 20 mm.

Barometr opada.

*) Podane stany barometru są zredukowane do poziomu morza i przy temperaturze 0°C. Chcąc oznaczyć stan barometru dla pewnej wysokości n metrów, należy w ogólności $\frac{n}{10}$ mm. odjąć.

**) 0 Pogodnie.

**) 10 całkiem zachmurzone.

— Słuchacze medycyny na Uniwersytecie budapestzkańskim, urządzili wczoraj demonstrację profesorowi Kovacsowi za to, że on rzekomo nadzwyczaj ostro postępuje przy rygorach i rozmyślnie ich przesładuje. Zamierzają oni wnieść skargę do dziekanatu i domagać się spensjonowania Kovacsa. Między studentami a polisyą, która obsadziła klinikę, przyszło do burzliwych scen. Jednego z wyższych urzędników policyjnych studenci obili. Za interwencją senatu akademickiego cofnięto policyję z kliniki.

† Zmarli w ostatnich dniach: W Podgórzu, Ignacy Kościński, profesor gimnazjalny, w 49 roku życia. Zmarły przybył do Podgórza na posadę profesora z Przemyśla. W czasie długoletniej swej działalności nauczycielskiej, pozyskał on zarówno przywiązanie uczniów, których całe wykształcił pokolenie, jak szczerzy szacunek kolegów, dzięki zażności swego charakteru.

W Krakowie, Ludwik Zdański, radca Dworu, emer. radca wyższego sądu krajowego w Krakowie, kawaler orderu Żelaznej Korony. Zmarły był bratem em. starszego prokuratora państwa we Lwowie, p. Franciszka Zdańskiego.

W Wiedniu, M. hr. Goess, w. ochmistrzyni Dworu Najj. Pani, siostra P. Ministra obrony krajowej, hr. Welsersheimba.

— Kościół polski nad Tamiżą. Zanoowaliśmy już przed kilku dniami, że kolonia polska w Londynie usilnie czyni starania w celu zebrania funduszu na budowę własnego kościoła, w którymby nabożeństwo katolickie odprawiane i słowo Boże w języku polskim głoszone było. Najgorliwsi członkami komitetu są pp. Pace, hr. Ludwik Lubieński-Bodenham i p. Edmund Naganowski. Ks. kardynał Vaughan, który gorliwie sprawę założenia kościoła polskiego w Londynie popiera, ofiarował świeżo na ten cel komitetowi 200 fnt. szt. (5000 fr.). Notując tę wiadomość, pragniemy też wyrazić nadzieję, że znajdą się w kraju szlachetni dawcy, którzy komitetowi polskiemu w Londynie ułatwią zadanie.

Na budowę kościoła polskiego i plebanii potrzeba ogółem 2000 fnt. szt.; połowę tej sumy należałoby złożyć z góry, drugą połowę możnaby spłacać powoli później. Ponieważ komitet posiada już dzięki ks. Arcybiskupowi Vaughanowi i innym ofiarodawcom zasób około 300 fnt. szt., przeto zwraca się do ogółu polskiego z prośbą o datki w celu uzupełnienia potrzebnej na razie sumy do 1000 fnt. (około 12,000 zł. w. a.).

Jak już podaliśmy, jedną z najgorliwszych funkcyonariuszek komitetu, jest pani Zofia Pace (London 99 Holland Road, Kensington W.) — i do niej z ofiarami na kościół polski w Londynie zwracać się można.

— Rozpojęne kury. Przed sądem w Oban (Anglia), toczyła się niedawno zabawna sprawa. Oskarżającym był hodowca kur Laggen, który pozywał sąsiadującą z nim gorzelnię, iż „rozpaja“ mu jego koguty. Biedak opowiadał, że od czasu, jak jeden z kogutów wskazał kurom drogę do stawu, do którego spływały wywary gorzelni, kokosze nieść się nie chcą, tracą apetyt i chudną. W niedzielę cała skrzydlata družyna chodzi jak oświebla. bo gorzelnia jest bezczynną; za to co poniedziałek rano się podwójnie w stawie i cały harem pierzaty z baszami na czole, gdując z radości i zatacza się poprostu. Sędzia kazał podać przyprowadzonemu kogutowi trochę wódki. Istotnie pił łapczywie, a następnie był dziwnie podniecony. Właścicielowi gorzelni kazano staw ogrodzić.

Notatki literacko-artystyczne.

Pierwszy wieczór kwartetowy Towarzystwa muzycznego. Gdy w ubiegłym sezonie Towarzystwo muzyczne powróciło do dawnej tradycji wieczerzek koncertowych, publiczność muzykalna powitała tę zapowiedź z prawdziwym zadowoleniem. To też wczorajszy wieczór kwartetowy cieszył się rzetelnym powodzeniem, które najlepszy stanowi dowód, iż muzyka dobra ma jeszcze we Lwowie dość zwolenników.

Kwartet, względnie kwintet smyczkowy Towarzystwa muzycznego doznał reorganizacji; przystąpiły doń młode siły, dwaj laureaci konserwatorium pp. Pułkowski i Poliński, z których pierwszy objął drugie skrzypce, ostatni drugą altówkę. Pod wodzą tak wytrawnych mistrzów jak Wolfstahl i Sladek stanowią oni z p. Jaklem obecnie komplet bardzo dobrze dobrany, który niewątpliwie w krótkim czasie dojdzie do tej wyżyny sztuki, jaka dla każdego z nich jest ideałem, przez wspólną pracę osiągnąć się dającym.

Program wczorajszego wieczoru składał się z kwartetu smyczkowego Beethovena (op. 59 nr. 3), kwintetu smyczkowego Svendsena op. 5 i pieśni Moniuszki, Żeleńskiego i Schumanna, odśpiewanych przez p. Maryę Szeniawską.

Kwartet Beethovena wydał nam się w pierwszej części, wymagającej nadwyzwyczajnej subtelności interpretacji, nie całkiem jasnym, natomiast drugie andante i menuet odegrane były z siłą i temperamentem; ostatnie allegro molto wreszcie, niezmiernie trudne wskutek formy fagowej i tempa szybkiego, szło bardzo dobrze i rytmicznie.

Kwintet Svendsena, jedno z najwcześniejszych dzieł tego mistrza, nacechowane jest ognistą i młodzieńczą siłą, która przeważa tu nad ścisłą formą; drugą część stanowi temat bardzo melodyjny z wariacjami, z których każda jest oryginalna i interesująca. Wykonanie tego kwintetu było doskonałe i zadowoliło musiało najwybredniejsze wymagania słuchaczy.

P. Marya Szeniawska, śpiewaczka ze szkoły wiedeńskiej, śpiewała kilka pieśni, z których najlepiej podobało się „Nussbaum“ Schumanna. Głos jej wymaga jeszcze pewnego wydoskonalenia, a interpretacja przedewszystkiem ożywienia.

Br.

P. Mierzwinska, żona króla tenorów, wystąpiła przed kilku dniami z koncertem w Poznaniu, w sali przepełnionej po brzegi publicznością, która zgatowała nadobnej śpiewaczce serdeczne nader przyjęcie. Sympatyczna i pełna kobiecego wdzięku koncertantka — zdaniem *„Dziennika Poznańskiego“* — nie zrobiła wstydu swemu mistrzowi, którym jest zapewne sam p. Mierzwinski. „Głos jej mezzo-sopran przedstawił się w urozmaiconym, a do natury swej zastosowanym programie. Cały program ten wykonany został poprawnie, tak w dźwięku, zrozumieniu, dykcji, jak i skali uczuciowej. Najlepiej podobało się „Air de Mignon“ Thomasa, „Lockung“ Dessauera, „Życzenie“ Chopina i „Skrzypki swaty“ Krafzera. Tony mezzo-sopranowe wychodziły pełno, gładko i dźwięcznie, a „La Zingara“ Donizettiego nadto okazała nam śpiewaczkę z dobrej strony w energiczniejszych rytmach dramatycznego rodzaju. Pewność siebie, jaką śpiewaczka daje dobra jej szkoła, każę przypuszczać, że z tak znakomitych początków, głos jej nabędzie siły, jaką daje czas i wyrobienie w ogniu występów“.

P. Kochańska wystąpiła w drugim koncercie w Wiedniu w sobotę. Powodzenie jeszcze było większe, a zapach bez granic. Artystka zmuszona niekończącymi się oklaskami, odśpiewała kilka pieśni nad program, między innymi piosnkę „Między nami nie było“ Zarzyckiego, którą przed laty czarowała Lwów.

W wiedeńskim Künstlerhausie znajduje się obecnie między innymi zbiorowa wystawa historycznych i rodzajowych prac Brodika, dowodzących, że jego talent jest niemal wszechstronny, a robota zawsze poprawna. Największą plótno „Tu felix Austria nube“, przedstawia zaręczyny wnuczki Cesarza Maksymiliana I, Arcyksiężniczki Maryi z Ludwikiem Jagiellończykiem, królem węgierskim (zginął pod Mohaczem) i Arcyksięciem Ferdynandem z siostrą króla Ludwika, Anną węgierską. Jest to obraz reprezentacyjno-akademicki, ożywiony portretową charakterystyką osób, z których wiele jest przepysznych. W ogóle jest na obrazie 82 portretów, a między nimi Władysław, król Węgier i Czech, tudzież Zygmunt, król polski. Także zbiorowa wystawa rzeźb Tilgnera jest bardzo zajmująca. Zajmujące są również wystawy zbiorowe Dettmanna, Vogla, ilustratora słynnych „Fliegende Blätter“, rzeźb Belgijszka Van der Steppen; piękne są krajobrazy Hoffera, Müllera i wiele innych.

Wydawnictwa dla młodzieży. Zaledwie już parę tygodni oddziela nas od świąt Bożego Narodzenia, które w Polsce z dawien dawna z największą obchodzą uroczystością.

Dla dziatwy dni to najrozkoszniejsze w roku, o których ona całe miesiące marzy, usiłując przeniknąć co też najbliższa „Gwiazdka“ przyniesie jej w darze. Zastużona firma wydawnicza warszawska Gebethnera i Wolfa i tym razem — jak co roku — stara się ułatwić zadanie rodzicom, puszczając w obieg cały szereg starannie wydanych i pięknie ilustrowanych dziełek, które wśród młodzieży cieszą się zwykle wielką popytnością. I tak leży przed nami Eugeniusza Müllera: „Młodość sławnych ludzi“ w przekładzie Jana Chęcińskiego, wydanie trzecie, ozdobione 23 rycinami; Waleriego Przyborskiego opowiadanie historyczne z XI stulecia p. t.: „Mądrzejowe kłóże“ z 6 rysunkami, Tad Cieślowskiego; Juliusza Vernego „Cudowna wyspa“ z 16 ilustracjami; Bronisławy Porawskiej „Jedynaczka“; Z. Morawskiej wdzięczny obrazek „Witek z Kleparza“; Cecylii Niewiadomskiej powieść „Stracona“ i wiele innych, o których w poprzednich latach wspominaliśmy na tem samem miejscu.

Wszystkie one zalecają się pod każdym względem jako odpowiednia literatura dla młodszych i najmłodszych, znajdując się więc niechybnie w wielu domach. Na „Gwiazdkę“ najodpowiedniejszy to podarunek.

Repertuar teatru hr. Skarbka pod dyrekcją dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera.

Dziś, w sobotę popołudniu o 3 dla młodzieży „Pau Jowiński“, komedia w 4 aktach Aleksandra hr. Fredry.

Wieczorem o pół do 8 „Czarodziej z nad Nilu“, opera komiczna w 3 aktach Wiktora Herberta.

W niedzielę popołudniu o godzinie 3 „Żołnierz królowej Madagaskaru“, komedia w 3 aktach Stanisława Dobrzańskiego.

Wieczorem o godzinie pół do 8 po raz 9-ty „Czarodziej z nad Nilu“, opera komiczna w 3 aktach Wiktora Herberta.

W poniedziałek „Ninieche“, wodewil w 3 aktach Najaca i Heneguina.

We wtorek popołudniu „Otello“, tragedia w 5 aktach Szekspira.

Wieczorem o godzinie pół do 8 po raz 15. „Sprzedana naręczona“, opera komiczna w 3 aktach Smetany.

SHERIDAN I JEGO „RYWALE“

(Przedstawienie w teatrze miejskim w Krakowie na dochód „Towarzystwa dziennikarzy polskich.“ — Słowo wstępne p. Kazimierza Strzyńskiego).

(Telegram „Gazety Lwowskiej“).

Kraków, 5 grudnia.

Wczorajsze przedstawienie w teatrze miejskim na dochód Towarzystwa dziennikarzy polskich powiodło się w każdym kierunku. Publiczność doborowa zebrała się nader licznie, śledząc z zajęciem przebieg sztuki.

Przed rozpoczęciem przedstawienia p. Kazimierz Strzyński, wiceprezes Towarzystwa dziennikarzy polskich, miał odczyt o autorze przedstawianej komedii, Sheridanie. P. Strzyński przemówił w sposób następujący:

„Za chwilę dzielni i wyborni artyści teatru krakowskiego, odegrają sławną komedię „Rywale“, pióra Sheridana, który należy do najświetniejszych indywidualności Anglii XVIII stulecia.

W jednym z najlepszych dramatów swoich „Namiestnik Bengalu“, wprowadza Laube Warrena Hastingsa, znakomitego męża stanu i wszechpotężnego gubernatora kompanii indyjskiej; w ostatniej scenie pierwszego aktu po zakończeniu spraw państwowych, zostaje bohater sztuki sam na scenie, zasiada w fotelu i bierze do ręki Horacego, aby w jego towarzystwie znaleźć odpoczynek i rozrywkę. Kurtyna pomału spada. Zakończenie to nie tylko sceniczenie efektowne, ale wierne i prawdziwe. W Anglii bowiem sojusz polityki z literaturą stanowi rzecz zwyczajną, i całkiem naturalną. Każdy niemal z wybitniejszych ludzi politycznych, w chwilach wolnych uprawiał literaturę i na odwrót literaci i uczeni zdradzali ją częstokroć i poświęcali dla polityki. Nie sięgając daleko w przeszłość wyśtawimy wymienić pierwszych dwóch statystów współczesnej Anglii, zmarłego przed kilku laty Disraeliego i Gladstonea. Pierwszy, ten żył genialny, co stał się przywódcą najdumniejszego na świecie arystokracji, zostawił po sobie kilkanaście tomów zajmujących powieści, ten drugi, sędziwy starzec cieszący się jeszcze najlepszym zdrowiem, wielki i wymowny obrońca uciśnionych i wolności, dla wyteńczenia między jednym ministerstwem a drugim, zajmuje się literaturą starożytną i teologią.

Sheridan także zawdzięcza swoją sławę zarówno literaturze, jak polityce, scenie i trybunie; w pierwszym jednak rzędzie był on pisarzem dramatycznym, a dopiero później z wielkim już na tem polu zdobytym rozgłosem

przeszedł do polityki, pozostając przez całe życie w parlamencie i na urzędach.

Sheridan pochodził z rodziny irlandzkiej; odziedziczył też całą żywotę, bujną fantazyę i lekkomyślność tej sympatycznej i zdolnej rasy. Urodzony zaktora i śpiewaczki nie pozbawionej talentu, otrzymał staranne wychowanie w kolegium w Harrow, gdzie już na ławie szkolnej, próbował swoich sił literackich. Ukończywszy nauki spędził wakacje w Bath, modnym i eleganckim wówczas miejscu kąpielowym; tam rozstrzygnął się jego los. Tam zabłysła mu gwiazda szczęścia. W Bath bawiła rodzina Linleyów składająca się z ojca i kilku córek. Cała rodzina grała i śpiewała nazywano ją też gniazdem słowików. Najstarsza córka Eliza mistrzyni w sztuce flirtu, zawracała wszystkim głowy; starsi i młodszy kochali się w niej na zabój. Zjawił się nagle Sheridan; młody, przystojny, wymowny, szturmem zdobył serce pięknej dziewczyny; trudniej było o rękę, ojciec nie chciał nawet słyszeć o ubogim studencie. Następuje długie pasmo zawiłków i wypadków, jakby żywcem wyjętych z powieści, tajemne schadzki, wykradzenie, ucieczka, przejazd przez kanał, ślub w Calais, pojedynki z usuniętymi rywalami, sceny radosne i t. d. Nieczego w tym koncercie nie zabrakło.

Nareszcie po tylu wstrząsających epizodach młoda para pogodziwszy się z rodziną osiadła w Londynie, gdzie od razu rzuciła się w szalony wir wielkomięskiego życia i zabaw. Jak się to często niestety zdarza miłości było dużo, pieniędzy nie wiele. Sheridan mimo świetnych widoków nie chciał zawrócić, aby żona zarabiała na życie śpiewem, sam postanowił znaleźć środki utrzymania i w tym celu idąc za popędem wrodzonych zdolności i radą przyjaciół, zaczął pracować dla sceny. W 1775 mając lat 24 napisał pierwszą sztukę p. t. „Rywale“, która wstępny bojem zjednała mu sławę, i która wraz ze „Szkolą obmowy“, należy do najlepszych angielskich komedii.

Po „Rywalach“ nastąpiły inne; opera „The Duenna“, dalej „Szkola obmowy“, arcydzieło autora, wreszcie satyryczna komedia: „Krytyk“. Teatr Sheridana odznacza się przede wszystkim wyborną charakterystyką postaci, oraz pełnym dowcipu, werwy i ironii dyalogiem; sama budowa sztuki i przeprowadzenie intrygi pozostawiają nieco do życzenia. chociaż i pod tym względem w „Szkole obmowy“ a po części i w „Rywalach“ zbliża się autor do doskonałości. Sheridan niepospolitą w literaturze zasługą stanowił wskrzeszenie komedii angielskiej. Anglia wydała w XVI wieku Tytana: S ekspera; po nim nastąpiło ponure, długie, głuche milczenie. Wielkie wypadki rozgrywały się na scenie dziejowej: Rewolucya, protektorat Kromwella, panowanie purytanizmu, które było negacją piękna i sztuki. Fanatyzm religijny, podług słów Taine'a stał się instytucją, w której nie było miejsca dla teatru. Potężnym akordem odzywał się tylko majestatyczny i poważny głos Milтона. Nastąpiła Restauracya; na tronie zasiadł król Karol II, monarcha bez godności, człowiek bez zasad. Na całej linii nastąpiła reakcyja w polityce, w życiu, w obyczajach, w sztuce; po zmorze duszącej purytanizmu rozpoznała się szalona orgia, zmysłowość wstąpiła w swoje prawa.

Święty dwór, na którym rej wodziły piękne i zalotne kobiety, dawał hasło i przykład; budziło się życie towarzyskie, powstawał salon będący jego ogniskiem. Obyczaje oddziaływały na teatr; warunki wewnętrzne polityczne i socyalne, oraz wpływ literatury francuskiej zwłaszcza Molière'a, złożyły się na stworzenie komedii społecznej. Wycharby, Congreve, a później Farquhar i Vanbrugh są jej twórcami i najlepszymi przedstawicielami. Teatr Restauracyi ze wszystkimi swojemi cechami jest wierną, zbyt wierną fotografią ówczesnego życia; świetny pod względem artystycznym jest on w najwyższym stopniu nieprzyzwoity i wyuzdany. Pierwsza połowa 18 wieku była znowu niekorzystną epoką dla rozwoju sceny; dopiero Sheridan swoimi utworami rzucił na nią niezwykle blask, co mu nadaje nie małe znaczenie i trwałą wartość w historii literatury.

Nie zostawił on następców; kiedy zgasyły rakiety jego humoru, ciemność zapanowała na scenie angielskiej. Ozerpano z dawnego repertuaru lub przerabiano francuskie sztuki, i dopiero w ostatnim dziesięciu lat staliśmy się świadkami odrodzenia teatru angielskiego, który w tej chwili posiada kilku oryginalnych i utalentowanych autorów dramatycznych.

Nie długo, bo zaledwie lat kilka, trwał zawód autorski Sheridana; w roku 1780, w 29 roku życia, został członkiem parlamentu, jako poseł miasta Stafford. W Izbie przylączył się do potężnego stronnictwa liberalnego Whigów, z którego przywódcą, Foxem, łączyły go ścisłe węzły serdecznej przyjaźni.

Pierwszy występ młodego deputowanego nie był szczęśliwy, ale to niepowodzenie nie zraziło go bynajmniej, szczerze i bogata jego natura zgatowała mu wkrótce odwet, o jakim nawet nie mógł marzyć. W Izbie gmin powstała burza przeciw W. Hastingsowi; parlament zażądał postawienia go w stan oskarżenia, za bezprawia i gwałty w Indyach

popelnione. Sheridan przy tej sposobności wygłosił mowę, która zdaniem świadków przewyższała wszystko, co dotąd w Izbie słyszano; miała ona być skończonym arcydziełem wymowy. Wrażenie było olbrzymie, piorunujące. Mowy tej nie posiadamy niestety, bo wówczas nie wolno było w dziennikach umieszczać sprawozdań z dyskusji.

Sheridana wybrano jednym z oskarżycieli Hastingsa w procesie, który toczył się przed Izbą lordów. Sławny ten proces, który — jak wiadomo — zakończył się uwolnieniem oskarżonego, uniemożliwił mistrzowski opisem lord Macaulay. Mowy Sheridana wygłoszone wtedy przeszły do potęmości i stały się klasycznymi wzorami wymowy. Była to apoteoza w życiu Sheridana, stał na szczycie sławy, wpływu, znaczenia i popularności; nie umiał jednak utrzymać się na tej wyżynie, wkrótce rozpoczął się powolny upadek i nastąpiły długie lata smutku i przykrości. Śmierć pierwszej żony, która była jego dobrym geniuszem, rosnące kłopoty finansowe, przynajmniej długie, pożar teatru Drury-Lane, którego był współwłaścicielem i dyrektorem, przyjaźń kompromitująca z księciem Walii, późniejszym Jerzym IV., a wreszcie utrata mandatu — oto okoliczności, które zatrały mu życie w późniejszych latach i złamały jego energię. Ostatnie chwile były nad wszelki wyraz smutne i bolesne, z całej chmary przyjaciół, zaledwie kilku pozostało. Umarł w r. 1816, pogrzeb miał wspaniały; pochowano go w Westminster-abbey, w owym panteonie wszystkich chwał i wielkości Anglii!

Przyroda wyposażała Sheridana z królewską hojnością; obdarzony najmiłszymi przymiotami towarzyskimi, niezrównanym zwłaszcza darem rozmowy, o której taki znawca jak lord Byron powiada, że nie słyszał nie równego, wywierał dziwny, magiczny urok na otaczających; nikt mu się oprzeć nie zdołał, wiedzieli dobrze o tem jego wierzytiele; wszyscy, kobiety i mężczyźni ulegali czarowi jego osoby, rozumu, dowcipu i wymowy. Ten syn nieznanego aktora prowincjonalnego pozabawiony majątku, bez pozycyi socyalnej, potrafił zdobyć sobie i długo zatrzymać jedno z pierwszych miejsc w społeczeństwie angielskim, które w owym okresie przedstawiało barwny obraz pełen blasku i świetności. Dossy przypominając kilka największych nazwisk. W polityce i na trybunie obydważy Pitty ojciec (lord Chatam) i syn, Fox, Burke, w literaturze i nauce sławny dr. Samuel Johnson, Goldsmith, Richardson, Smol, Adam Smith, Hume, Gibbon, w teatrze „Kemble“, Garrick, pani Siddons, w sztuce Gainsborough, Reynolds, Romney, w salonie wytworne towarzystwo uroczych pań, wśród których błyszczała owa księżna Devonshire, która za głos dany swemu przyjacielowi Foxowi ofiarowała pocachunek jakimś grubemu rzemieślnikowi. Szkoda zaiste, że tak przyjemny środek agitacyjny, wyszedł obecnie już z mody!

Naród angielski u schyłku przeszłego stulecia odbywał wielką, duchową ewolucję, z której, po wojnach napoleońskich, powstała nowożytna Anglia. Wówczas już kiełkowały doniosłe reformy, oparte na szerokiej podstawie sprawiedliwości społecznej, tolerancji religijnej i wolności politycznej. W pracy narodowej nie tylko brali udział, ale przodowali przedstawiciele historycznych rodów angielskich, dając za postępem czasu do stopniowego upiększenia, rozszerzenia i wydoskonalenia owego arcydzieła mądrości politycznej, jakim jest konstytucya angielska. Inaczej postępowały te same warstwy społeczne w sąsiedniej Francji. Tam szlachta i arystokracja bawiła się i używała, nie myśląc o jutrze i gotując sobie straszne przebudzenie ze snu, pełnego rozkoszy; umiała ona z odwagą i uśmiechem na ustach umierać z wdziękiem pod gilotyną, ale nie umiała, jak się to działo w Anglii, żyć pożytecznie dla siebie i Ojczyzny! Wielki to przykład i wielka nauka!

Nazwisko Sheridana nie jest związane z żadną doniosłą reformą, ani ważnym projektem ustawodawczym; do ciągłej i skutecznej pracy nie posiadał dosyć wytrwałości i silnej woli. Był to temperament, a nie charakter; to też słusznie można go porównać do meteoru, co błyszczał i oświecał, ale nie ogrzewał. Do prawdziwej wielkości obok olbrzymiej zdolności i innych zalet brakowało mu etycznego w życiu pierwiastku i władzy panowania nad sobą i swojemi namiętnościami.

Na zakończenie, kilka jeszcze słów o „Współzłotnikach“ czyli „Rywalach“. Pierwsza ta komedia Sheridana ujrzała w r. 1775 światło kinkietów w istniejącym jeszcze dzisiaj teatrze: Covent-Garden i od tej chwili utrzymuje się stale na repertoarze; posiada ona podwójne znaczenie jako dokument żywotowy i jako wierny obraz ówczesnego towarzystwa. Cała akcya otacza promienną i poetyczną atmosferą miłości. Sheridan pisał sztukę *con amore*, kreśląc w niej dzieje własnego serca. Intryga polega na dosyć zresztą naiwnej mistyfikacji, połączenia dwóch postaci w jednej osobie; z tego założenia wysnuł cały szereg scen piniących się humorem i tryskających życiem. Główną jednak wartość komedii stanowi bogata galeria koniecznych figur. Najpierw owa w Anglii tak popularna

pani Malaprop pozująca na erudyte, przekraczająca ustawicznie naukowe i techniczne wyrażenia, gadatliwa i próżna a w gruncie dobra i zająca kobieta. Godnym jej pod względem artystycznym wykonania jest sir Anthony Absolute pociągający typ kochającego, ale ciągle łajzącego stryja. Bob Acres, rodzaj małego Falstaffa, szczęśliwa kombinacja błagłego artystycznej elegancji i tchórzostwa uchodzi w Anglii za wyborną postać, jak również jego antyteza, skory zawsze do walki w obronie honoru sir Lucius O. Trigger. Autor wprowadził dwie pary kochanków, mianowicie kapitana Absolute i Lidę oraz Faulklanda i Julię; ta druga para mniej jest zajmująca i posiada te wady, że bardzo luźnie związana jest z akcją. Kapitan Absolute, bohater sztuki, pod oboma postaciami sympatyczny i robi wrażenie swoją wesołością, lekkością i brawurą; przypomina on naszego Gucia w „Ślubach Panieńskich”, tak jak ponury i nieszczęśliwy Faulkland podobny jest do Albina. Romantyczna i romansowa goniona za nadzwyczajnymi wypadkami, niecierpiąca praktyczności, Lidia jest śliczną podobizną angielskiej dziewczyny. Chciałbym jeszcze zwrócić uwagę na anonimowej publiczności na niektóre cenniejsze sceny, ale zaiste nie godzi się na chwilę przed przedstawieniem popościć niedyskrety. Nie pozostaje mi zatem nic innego jak odstąpić głos godniejszemu od siebie, bo Sheridanowi!

GOSPODARSTWO I HANDEL

Giełda zbożowa: Cukier surowy loco Aussig 11:97½ do 12:02½, loco Olomuniec 11:45 do 11:55, loco Berne-Wiedeń 11:55 do 11:65, na styczeń loco Aussig 12:05 do 12:10, cukier w kostkach prima 35:50 do 35:75, secunda 35:25 do 35:50. Spirytus kotyngentowany loco Wiedeń 15:30 do 15:50. Nafta kaukaska transito Tryest 5— do 5:20, galicyjska przełoczysta 19:50 do 20—.

Targ zbożowy.

Lwów, 5go grudnia: pszenica 7:35 do 7:60 zł., żyto 6— do 6:10, jęczmień browarny 6— do 6:75, jęczmień pastewny 5:25 do 5:75, owies 5:60, do 5:75 rzepak 10— do 11:50, groch 5— do 9—, wyka — do —, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 4:25 do 4:75, hreczka — do —, konieczyna czerwona galic. 45— do 50—, szwedzka 30— do 50—, biała 40— do 55—, tymotka — do —, anyż — do —, kukurudza stara 5:50 do 5:75, nowa 5:50 do 5:75, chmiel stary — do —, chmiel nowy na termin 35— do 60—, spirytus gotowy — do —, na termin — do —, Waranty — do —.

Uspokojenie spokojne.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan udzielał we czwartek publicznych audyencji i przyjął między innymi pułkowników: Kunerta i Pomiankowskiego.

W południe oddał Najj. Pan wizytę księciu Alfonsowi Oportu.

We czwartek popołudniu odbył się u Najj. Pana w apartamencie Stefana, w Burgu wiedeńskim obiad dworski, w którym między innymi wzięli udział: Kardynał-arcybiskup wiedeński ks. Gruseha, Prezydent Izby posłów hr. Chlumecy, PP. Ministrowie hr. Gautsch, dr. Biliński, hr. Gleispach, dr. Ritter, hr. Glanz i gen. por. Guttenberg, prezydent senatu hr. Kuenburg, szefowie sekcji hr. Latour, dr. Koerber i hr. Bylandt, Wiceprezydent Izby posłów dr. Kathrein i D. Abrahamowicz, dostojnicy Dworu, wysocy urzędnicy i adjutanci przybieżni.

Posel japoński przy Dworze wiedeńskim doręczył przed kilku dniami P. Ministrowi hr. Gofuchowskiemu wielką wstęgę orderu Wschodzącego Słońca.

Deutsche Ztg. donosi, że Ministerstwo sprawiedliwości przygotowuje reformę urzędów hipotecznych w Galicji. Również zajmują się Ministerstwo sprawą powiększenia liczby sądów galicyjskich, co ma być dokonane przed wejściem w życie nowej procedury cywilnej.

Do parlamentu niemieckiego wpłynęło 74.000 petycji przeciwko pojedynkom, między innymi 367 z Karlsruhe.

Doniesienia z Petersburga potwierdzają, że stan zdrowia generał-gubernatora warszawskiego hr. Szuwałowa coraz mniej daje nadziei, aby dostojnik ten mógł objąć napowrót urządowanie.

Peterb. Wiedomosti dowiadują się, że ustąpienie hr. Szuwałowa ze stanowiska generał-gubernatora jest już rzeczą pewną i postanowioną. Dziennik ten uważa to za stratę dla Królestwa Polskiego i zwraca uwagę, że ludność warszawska okazuje wielkie współczucie dla hr. Szuwałowa, co należy przypisać taktyce, z jakim hr. Szuwałow sprawował rząd w Królestwie Polskiem, traktując społeczeństwo polskie z należnymi mu względami.

Z powodu gwałtownego artykułu przeciw katolicyzmowi w dzienniku *Swiet*, widziało się zniewolone *Now. Wremia* do następujących uwag: „Dziwny artykuł wydrukował *Swiet*. W artykule tym dziennik usiłuje przekonać Polaków, że nie tylko katolicyzm zgubił ich politycznie, lecz że całą potęgą władzy politycznej winniśmy oderwać katolicyzm od Polski. Pomijając określenie katolicyzmu przez *Swiet*, jako wroga porządku, państwowości i najbardziej bluźniercze spalenie ducha Ewangelii, uczynimy tylko uwagę, że takie artykuły jak te, o którym mówimy, należą do rzędu takich, które najbardziej mogą odosobnić dwie narodowości. Jakaż to mucha ukąsiła publicystów *Swietu*!”

Frankfurter Ztg. dowiaduje się, iż rząd rosyjski czynił usiłowania, aby skłonić Niemcy do wspólnego działania z Rosją i Francją w kwestyi egipskiej. Rząd niemiecki odpowiedział odmownie.

Aryebiskupowi w Neapolu kardynałowi San Felice wręczył konsul niemiecki z polecenia cesarza niemieckiego książkę zawierającą zbiór wszystkich mów cesarza oraz jego autograf.

Komunikat oficjalny z Sofii donosi, że prezes gabinetu Stoilow, którego stanowisko osobiste, dzięki ostatnim wyborom bardzo się wzmocniło, starać się będzie o prowadzenie rządów w tym samym, co dotąd duchu. Najbliższe sobranie zajmować się ma przede wszystkim sprawami polityki handlowej. Na porządek dzienny wejdzie tedy sprawa ugody handlowej z Austro-Węgrami, Francją, Anglią i Rosją.

W sprawach polityki zagranicznej ważne zapadną uchwały. Utworzone będą agencje dyplomatyczne w Atenach, Cetynii, a także w Petersburgu. Stoilow starać się będzie o postawienie Bułgarii na równorzędne stanowisko z innymi państwami, i o zapewnienie pokoju i dobrych stosunków z sąsiadami krajami.

Budżet wejdzie do Izby na jednym z pierwszych jej posiedzeń. Minister skarbu doniesie ma sobranium, że wywóz zboża był tak wydatny, iż zabrakło statków i wagonów kolejowych. Sobranium przedłożone będzie także sprawozdanie o religijnym wychowaniu ks. Borysa.

Na wczoraj zapowiadano wyjazd ambasadora Nelidowa z Petersburga z powrotem do Konstantynopola — z nowymi instrukcjami.

Z powodu szerzonych w prasie zagranicznej pogłosek, jakoby zaszyły jakieś nieporozumienia między Francją a Rosją w zakresie polityki zagranicznej, a w szczególności w kwestyi wschodniej, oświadcza rosyjska *Agencja telegraficzna*, że między Rosją a Francją panuje niezmiennie zupełne porozumienie we wszystkich punktach, jak to potwierdził także minister Hanotaux na posiedzeniu francuskiej rady ministrów. W ogóle porozumienie wszystkich mocarstw jest zupełne.

Włosi posiadają od kilku lat na wybrzeżach Somali (Afryka wschodnia), osady handlowe jak Mogadysz, Merka i Berawa, które im oddał za pewną kwotę sułtan Zan-zibaru w r. 1892. Ludność krajowa zachowywała się przez długi czas wobec nich spokojnie, dopiero, gdy w d. 25 listopada konsul włoski Cecchi w towarzystwie dwóch kapitanów marynarki, kilku innych oficerów i urzędników, oraz z eskortą 70 Askarisów wyruszył z Mogadysz ku wybrzeżom rzeki Webi-Szebeiti, zaraz na pierwszym noclegu, pod Tofoli, napadli na oddział włoski Somalisowie i wymordowali wszystkich. Tylko jeden kapral i dwaj żołnierze zdołali się uratować. Wojska wysłane z Mogadysz, znalazły tylko — trupy.

Smutna ta wiadomość wywołała w całym Włoszech żywe poruszenie, a na czwartkowym posiedzeniu Izby włoskiej wniesiono w tej sprawie trzy interpelacje do rządu. Minister spraw zagranicznych Visconti Venosta, odpowiadając na nie potwierdził doniesienia *Agencji Stefani* o wypadku, a nadto dodał, iż konsułowi Cecchiemu polecił rząd, aby udał się na wybrzeże Benadir w celu powie-

żenia zarządu tamtejszych stacyi prywatnemu włoskiemu Towarzystwu. Minister nie umie podać przyczyn, dla których Cecchi usiłował przedrzeć się do wnętrza kraju w kierunku Webi-Szebeiti, mniema jednak, iż były zapewne uzasadnione przyczyny tego postąpienia. Następnie dał minister wyraz głębokiemu żałowi rządu i Izby z powodu bohaterkiej śmierci konsula, i oświadczył, iż rząd postara się o ukaranie winnych. Należy bowiem dać przykład, a zarazem skutecznie zabezpieczyć posiadłości włoskie na afrykańskim wybrzeżu. (Okłaski).

Prezes gabinetu Rudini przemawiał również, przy czem zaznaczył, że rząd jest stanowczo przeciwny rozszerzeniu okupacji na wybrzeże Benadir i że nie chce brać na siebie odpowiedzialności za kroki geogr. Towarzystwa, które czyniło tam naukowe poszukiwania. Nikt bowiem nie ma prawa popychać rząd do kroków, które leżą po za obrębem jego programu. (Żywe objawy zgody).

Według depesz z Kairu, trybunał apelacyjny zatwierdził wyrok pierwszej instancji w sprawie kasy długu publicznego i skazał rząd egipski na zwrot zaliczki w kwocie 500.000 f. st., udzielonej na ekspedycję do Dongoli. Suma ta ma być zwrócona kasie długu państwowego. Rząd egipski ponosić ma także wszystkie koszty procesu apelacyjnego — koszty procesu w pierwszej instancji ponosić mają: Anglia, Austro-Węgry, Niemcy i Egipt.

Pisma angielskie omawiają ten wyrok trybunału apelacyjnego, wyrażają przekonanie, że gdyby Anglia rzekła się funduszy wydanych na wyprawę, pożyczaj jej w Egipcie stałaby się mocniejsza.

W sprawie tej *Biuro Reutersa* donosi z Kairu: Lord Kremer zawiadomił rząd egipski, iż jest upoważniony do oświadczenia, że jeżeli wyrok sądu postanowi zwrot 500.000 fantów do kasy egipskiego długu państwowego, to odpowiedzialność w pierwszym rzędzie ciąży na rządzie egipskim. Jednakże rząd angielski jest gotów zaliczyć taką kwotę, jakiej, zdaniem angielskiego rządu, rząd egipski sam nie będzie mógł zgromadzić. Warunki stopy procentowej i zwrotu kapitału będą umówione później.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 5 grudnia. Na wczorajszym posiedzeniu Izby deputowanych odczytano pismo P. Ministra sprawiedliwości, donoszące, że ustawy o organizacyi sądownictwa, oraz ustawy o zaprowadzeniu sądów przemysłowych uzyskały sankcyę Cesarską.

Nastąpiła dalsza dyskusja generalna nad ustawą o podatku giełdowym.

Dep. Steiner polemizował z przedwczorajszymi wywodami P. Ministra skarbu i referenta i twierdził, że przedłożenie jest niedostateczne. Mowca żądał bezwzględnego wprowadzenia w życie ustawy.

Dep. Purgart spodziewał się, iż ustawa przyczyni się do poprawy losu rolnictwa. Mowca oświadczył się za przejściem do dyskusyi szczegółowej.

Dep. Kaizl wystąpił z rzeczowemi sprostowaniami przeciw wywodom P. Ministra skarbu o upaństwowieniu kolei północno-zachodniej.

Po przemówieniu końcowem referenta uchwalila Izba przejść do dyskusyi szczegółowej. Przewodniczący przywołał dodatkowo do porządku dziennego dep. Steinera, z powodu obraźliwego wyrażenia o giełdżarzach.

W dyskusyi szczegółowej przemawiali: deput. Gross, Auspitz i Scheicher, poczem zabral głos P. Minister Biliński.

Pan Minister oświadczył, że zaprowadzenie zbyt wysokiego podatku chybiłoby celem, gdyż nie zawierano by wówczas transakcyj giełdowych. Odpierając zarzuty antysemitów, zapytał Pan Minister, czy chcą każdy kraj otoczyć murem od zagranicy? Przemysł austriacki znajduje się w dobrym stanie, natomiast istnieje utajone przesilenie giełdowe. W końcu oświadczył Pan Minister, że Rząd wprowadzi ustawę w życie, gdy będzie mógł oczekiwać że giełda znieśnie podwyższony podatek. Pan Minister zawiadomi o tem przynajmniej w drodze półurzędowej, ażeby zapobiedz nieczystej spekulacyi, opierającej się na fałszywych pogłoskach. (Żywe okłaski).

Izba uchwalila ustawę o podatku giełdowym, z nieznaczniemi poprawkami w drugim czytaniu, poczem przyjął rezolucyę dep. Kaisera, ażeby całe ustawodawstwo giełdowe przekształcić na wzór ustawodawstwa giełdowego w Niemczech.

Podczas rozprawy nad wnioskiem nagłym dep. Russa w przedmiocie zniesienia stempla dziennikarskiego, stempla kalendarzowego i uchylenia zakazu kolportażu, oświadcza P. Minister sprawiedliwości hr. Gleispach,

że uważa w danym wypadku formę nagłości jako bardzo niefortunną. Kwestya kolportażu jest kwestyą zasadniczą obowiązującej ustawy prasowej, zawierającej postanowienia o konfiskacie pism ulotnych; zakaz dalszego rozpowszechniania pism skonfiskowanych byłby zupełnie bezprzedmiotowy, gdyby kolporterowie mogli pisma takie rozszerzać. Również i postępowanie obiektywne byłoby niemożliwe, a więc wynikiem ostatecznym byłby brak wszelkiej kontroli nad prasą. W miejscach uchylnych postanowień, należałoby wprowadzić coś innego, a tej luki w ciągu 8 dni wypełnić nie można. P. Minister wskazał na Francję, gdzie kolporterzy bywają w pewnych razach surowo karani. Rząd zresztą weźmie z największą gotowością udział w pracach komisji.

Dalszy ciąg rozprawy dzisiaj.

Dep. Hajek i tow. wnoszą interpelacyę w sprawie odpoczynku niedzielnego w przemyśle handlowym.

Wiedeń, 5 grudnia. Izba posłów przysięła na początku dzisiejszego posiedzenia wniosek dep. Nitscheho, aby przystąpić niezwłocznie do dalszej rozprawy nad nagłym wnioskiem dep. Russa w sprawie zniesienia stempla dziennikarskiego i zniesienia zakazu kolportażu dzienników. Prezydent Izby hr. Chlumetzki sprzeciwiał się żądaniu deputowanego Nitscheho.

Dep. Dzieduszycki oświadczył w ciągu dyskusyi w imieniu posłów polskich, iż głosować będą za nagłością wniosku i za przydzieleniem go do komisyi prasowej, — sądzi jednak, że komisya nie będzie mogła załatwić sprawy tej w ciągu dni ośmiu, jak się tego domaga wniosek. Mowca jest jednak za tem, aby komisya elaborat swój przedłożyła jeszcze tej Izbie.

Dep. Steinwender i Hauck przemawiali również za nagłością.

Wiedeń, 5 grudnia. *Wiener Zeitung* ogłasza ustawę o organizacyi sądów, oraz ustawę o urządzeniu sądów przemysłowych.

Wiedeń, 5 grudnia. (Tel. prywatny.) *Politische Correspondenz* donosi, że generał-gubernator w Niżnym Nowogrodzie, generał Baranow w najbliższym czasie zajmie w miejsc Orzowskiego stanowisko generał-gubernatora w Wilnie, a generał-gubernatorem w Niżnym Nowogrodzie zostanie b. poliemaister Warszawy, obecnie prefekt Petersburga, gen. Kleigels.

Wiedeń, 5 grudnia. *Neues Wiener Tagblatt* dowiaduje się ze strony dobrze poinformowanej, że ambasador niemiecki w Wiedniu, hr. Eulenburg, poznał z okazji przygotowań do uroczystości w Berlinie komisarza kryminalnego Tauscha, z którym jednak nigdy nie pozostawał w żadnym związku. Jeszcze przed rozpoczęciem procesu Leckert prosił listownie hr. Eulenburga w imieniu Tauscha, o audyencyę, skoro ambasador do Berlina przybędzie, ma mu bowiem udzielić ciekawych wiadomości. — Hr. Eulenburg odpisał, że w czasie jego pobytu w Berlinie znalazł się zapewne sposobność przyjęcia Tauscha. — Audyencya jednak nie miała miejsca.

Berlin, 5 grudnia. W toku procesu Leckerta i tow. przyznał oskarżony Lützow, że informacya artykułu w piśmie *Welt am Montag* pochodziła od Leckerta, że komisarz kryminalny Tausch użył jego pośrednictwa i spowodował go do sfalszowania kwitu na imię Kukutscha opiewającego. Tausch miał żywić silną nienawiść do sekretarza stanu Marschalla i chciał sprawę całą przedstawić ambasadorowi w Wiedniu, hr. Eulenburgowi, ażeby udowodnić, jak sekretarz stanu Marschall intryguje przeciw otoczeniu cesarza.

Świadek Tausch podał, że zeznania Lützowa są nieprawdziwe.

Starszy prokurator oświadczył, że po zeznaniach Lützowa zasięgnie opinii, czy nie należałoby Tauscha pociągnąć do odpowiedzialności za nakłanianie do sfalszowania dokumentu oraz za obrazę ambasadora hr. Eulenburga. Dalszy ciąg rozprawy w poniedziałek.

Wiedeń, 5go grudnia 1896 r. godzina 2 minut 10. Alpejskie Towarzystwo górnicze 8610, Węgierskie akcyje kredytowe 403—, Akcyje anglo-austriackie 153:50, Akcyje banku Union 288—, Akcyje kolei południowej 94:50, Losy tureckie 48:80, Akcyje kolei państwowej 354:25, Akcyje kolei Włowsko-Czerniowieckiej 286—, 4-procentowe galie obligacye propinacyjne z 1889 r. 97—, Akcyje tytoniowe 144:50. Węgierskie obligacye indemnizacyjne 97—, Akcyje kolei Elbetal 274—, Akcyje banku dla krajów koronnych 246:50, 4-procentowa węgierska renta złota 132:25, Akcyje banku związkowego 255:50, Rubel papierowy 1:28—, Węgierska renta papierowa 99:15, Kredytowy ziemskie 447—, Kredyty 365:50 Rimamurania 234:50. Uspokojenie spokojne.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowicki.

Uwaga: Godziny drukowane tłustymi czcionkami, oznaczają porę nocną od godziny 6:00 wieczór do godz. 5:59 min. rano.
Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 m.
Godzina 12:00 czasu środkowo-europejskiego = godzinie 12:36 podług zegara lwowskiego.

W biurze informacyjnem c. k. austr. kolei państw. we Lwowie ul. Trzeciego Maja l. 3 (Hotel Imperial) sprzedaż biletów strefowych, okrężnych, dowolnie zestawialnych zeszytów do jazdy, taryf i rozkładów jazdy w formie kieszonkowej. Informacje w sprawach taryfowych i przewozowych.

— **Muzeum imienia Lubomirskich**
otwarte codziennie od godziny 9 rano do 1,
z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych,
we wtorki zaś i piątki od godziny 3 do 5
po południu.

Wydawnictwo gazety losowań „Nadzieja“
Prenumerata rocznie we Lwowie zł. 1.70
na prowincyi zł. 1.80 z dostawą.

Dnia 3 grudnia 1896

Kol. gal. Lwów-Ożern-Jas. em. a 390	płaca żalazja	
zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	92 50	93 30
z r. 1884	99. —	99 60
z r. 1884	—	—
z r. 1872	—	—
Węg. gal. kol. a 390 zł. 5 pr. w ar.		
Węg. regulacya Oisy po 100 zł. 4 pr.	138 —	139. —
G. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. aw.	200 —	204 —
Clarego po 40 zł. m. k.	57. —	58 —
Tow. żegl. na Dunaju po 100 zł. mk.	140. —	142. —
Pożyczka m. Insbruku	27.25	28 25
Losy miasta Krakowa po 20 zł. aw.	27.75	28 75
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.75	23 50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. aw	58.50	59 50
Pańiego po 40 zł. m. k.	57. —	58 —
Ożernw. krzyża anst. Tow. po 10 zł.	18. —	18 80
węg. po 5 zł.	10 —	10 60
Fundacya szpitala Arcyż. Rudolfa		
po 10 zł. a. w.	22. —	24. —
Salma po 40 zł. m. k.	69.75	70 75
St. Genois po 40 zł. m. k.	71. —	72. —
Poż. m. Stanisławowa (po 20 zł. aw.)	43. —	45. —
Pożyczki Tryesta po 100 zł. m. k.	145. —	150. —
50 zł. a. w.	69. —	73. —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	50. —	62. —
Windschgratza po 30 zł. m. k.	—	—
7. Wokale (za 3 miesiące).		
Augsburg za 100 w. p. n.	—	—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—	—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—	—
Hamburg za 100 marek w. p. n.	—	—
Londys za 13 f. szt.	119 90	120 10
Pariz	47 50.	47 57 5
K. u. r. a. k. o. t. a.		
Dukat cesarski men.	5.68. —	5.70. —
pełnej wagi.	5.68. —	5.70. —
Korona		
20-frankówka	9.53. —	9.54. —
Kosyjski półimperyal		
Talar zwiazkowy		
Strubro		

Ropczyce, 31 października 1896.

L. 3851 (8875 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Nowemsiolu, podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi ks. Wiktora Wieliczńskiego przeciw Iwanowi Łeni o 300 zł. aw. z pn. odbędzie się w tutejszym Sądzie dnia 19 stycznia 1897 i dnia 23 lutego 1897 zawsze o 10 godzinie rano, przymusowa sprzedaż 2/5 części realności wyk. hip. l. 272 w Koszłach Iwana Łenia własnej.

Cena wywołania wynosi 694 zł. wa.
Wadyum 69 zł. 40 ct. wa.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.
Nowesioło, 16 września 1896.

L. 13654 (8928 2-3)
W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 19 stycznia 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 23 lutego 1897 nawet poniżej takowej licytacja połowy realności pod lk. 141/265 w Humniskach wyk. hip. l. 531 ks. gr. gm. Humniska objętej Józefa Wojtowicza własnej na rzecz pow. Towarzystwa zaliczkowego w Brzozowie pto 180 zł. z pn.

Cena wywołania 213 zł.
Wadyum 21 zł. 30 ct.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Dańca z Brzozowa.
Brzozów, 7 października 1896.

L. 8478 (9119 2-3)
Tusąd. edykt z dnia 14 października 1896 l. 8478 prostuje się w ten sposób, że w dniu 23 grudnia b. r. sprzedaną zostanie realność Feigi Sternbach własna na zaspokojenie wierzytelności Racheli Weiss w kwocie 40 zł. aw. z pn.

C. k. Sąd powiatowy.
Medenice 1 grudnia 1896.

L. 7257 (9117 2-3)
Zbarazki c. k. Sąd powiatowy uwiadoma, że celem zaspokojenia pretensyi ks. Jana Aliskiewicza w kwocie 25 zł. wa. z pn. odbędzie się dnia 14 grdnia 1896 i dnia 19 stycznia 1897 każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności w Netrebie położonej wedle wykazu hip. 21 księgi gruntowej dla gminy kut Netreba objętej masy spadkowej s. p. Jana Husaka względnie tegoż oświadczonego spadkobierców Bartłomieja Zabińskiego i Ahafii Husak własnej.

Na pierwszym terminie realność rzeczona sprzedana będzie tylko wyżej lub za cenę szacunkową 230 zł., zaś na drugim terminie także niżej takowej.

Wadyum wynosi 23 zł.
Akt oszacowania i bliższe warunki można w tusądowej registraturze przejrzeć.
Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kuratorem adw. dr. Stein ze Zbaraża.
Zbaraż, 21 listopada 1896.

L. 17056 (9102 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Brodach w celu wydobycia wywalczonej przez Mendla Buczacera wierzytelności w kwocie 576 zł. wa. z pn. dozwolił publicznej przymusowej licytacji realności whl. 1256 gm. kat. Brody Dreisli Blimy 2 im. Rosenfeld własnej.

Licytacja odbędzie się dnia 17 grudnia 1896 i dnia 21 stycznia 1897 każdym razem o godz. 10 przed południem w B. Nr. 2.
Cena wywołania 4896 zł. wa.

Wadyum 489 zł. 60 ct. wa.
Na pierwszym terminie realność ta tylko wyżej ceny szacunkowej lub za tężę, na drugim zaś nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedana będzie.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tut. sąd. registraturze.
Kurator nieznanych wierzycieli adw. dr. Kiniover.
Brody, 23 października 1896.

L. 69554 (9008 2-3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż Sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. galic. akcyj. Banku hipotecznego w kwotach 123 zł. 54 ct. i 1878 zł. 20 ct. z przyn. odbędzie się dnia 20 stycznia 1897 i 17 lutego 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacja do Tomasza Adamowskiego i innych wedle wyk. hip. l. 500 ks. gr. dla III. dzielnicy miasta Lwowa należącej realności pod l. 628 3/4 we Lwowie położonej, z tem że na pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyżej ceny wywołania 10000 zł. lub przynajmniej za tę cenę, na drugim zaś nawet niżej ceny wywołania, jednakowoż nie niżej trzeciej części takowej sprzedana zostanie, że jako wadyum kwota 1000 zł. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, narazie że dla wszystkich tych wierzycieli hipotecznych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 1 października

1896 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Krosieński kuratorem a jego zastępcą adw. dr. Kuczkiewicz mianowany został.

Lwów, dnia 21 listopada 1896.

L. 4778 (9074 2-3)
Dnia 20 stycznia i dnia 24 lutego 1897 o godzinie 10 rano odbywać się będzie w tut. Sądzie egzekuc. sprzedaż połowy posiadłości lwh. 273, 210/2940 części posiadłości lwh. 351 15 90 części posiadłości lwh. 407 i 6/96 części posiadłości lwh. 449 ks. gr. gm. kat. Biała objętych, Bernarda Schanzera własnych, dalej 2/72 części posiadłości lwh. 395 ks. gr. gm. kat. Biała, 30/7680 części realności lwh. 406 ks. gr. gm. kat. Biała i całej realności lwh. 102 ks. gr. gm. kat. Juszczyn dawniej Bernarda Schanzera obecnie Stanisława i Wiktorii Budzoniów własnych na 1937 zł. 99 ct. oszacowanych celem zaspokojenia wierzytelności Wolfa Goldbergera w kwocie 300 zł. z pn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa.
Wadyum 194 zł.

Kurator niewiadomych wierzycieli Aleksander Paczowski c. k. notaryusz w Makowie.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.
Maków, 25 października 1896.

L. 8571 (9092 2-3)
W c. k. Sądzie obwodowym w Rzeszowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Rebeki Allerhandowej w kwocie 500 zł. z pn. w dniu 11 stycznia 1897 i 15 lutego 1897 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod lk. 203 w Rzeszowie położonej whl. 458 ks. gr. gm. Rzeszów objętej dłużnika Salomona Sternschussa własnej.

Cena wywołania wynosi 12500 zł.
Wadyum 1250 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Małec w Rzeszowie a zastępcą adw. dr. Reich w Rzeszowie.
Rzeszów, 22 października 1896.

L. 12496 (9106 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż dnia 12 stycznia 1897 i dnia 12 lutego 1897 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności lwh. 23 ks. gr. gm. Szczucin objętej Michała i Agnieszki małż. Głodów własnej na rzecz Kasy Oszczędności w Tarnowie celem zaspokojenia resztującej sumy 228 zł. 92 ct. wa. z pn.

Cena wywołania 2599 zł.
Wadyum 259 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych adwokat pan dr. Szancer w Dąbrowie.

Dąbrowa, 30 października 1896.

L. 6739 (9113 2-3)
Dnia 12 stycznia i dnia 16 lutego 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w Sądzie publiczna przymusowa licytacja 1/8 części realności pod lk. 6 w Hermanowicach położonej, według wyk. hip. l. 3 Hrycia Szewczyka własnej celem zaspokojenia wierzytelności Michała Szewczyka.

Cena wywołania 588 zł. 33 ct.
Wadyum 59 zł.

Na pierwszym terminie realność ta sprzedana zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej, na drugim zaś terminie także niżej ceny wywołania.

Kuratorem niewiadomych lub nie należycie uświadomionych hipotecznych wierzycieli ustanowiono Ignacego Kriegseisena z Niżankowice.

C. k. Sąd powiatowy
Niżankowice, 3 listopada 1896.

L. 14048 (9064 2-3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko del. w Brzeżanach podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności masy spadkowej po Onufrym Szwydko w kwocie 38 zł. z pn. odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w sali nr. 9 w dniach 19 stycznia 1897 i 19 lutego 1897 każdym razem o godz. 10 przedpołudniem publiczna przymusowa sprzedaż posiadłości wyk. hip. 475 i 250 tudzież połowy posiadłości wyk. hip. 474 i 487 ks. gr. gm. Łąpszyn objętych własność Iwana Petrowicza stanowiących.

Cena wywołania wynosi co do wyk. hip. 475 kwotę 230 zł., co do wyk. hip. 258 kwotę 160 zł., co do połowy wyk. hip. 474 kwotę 15 zł. i co do połowy wyk. hip. 487

kwotę 15 zł. niżej której na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi

Wadyum ustanowiono na kwotę 23 zł. 16 zł., 1 zł. 50 ct. i na 1 zł. 50 ct.

Nabywca obowiązany będzie te wierzytelności których zapłatę wierzyciele przed terminem zapłaty lub umuwiomem wypowiedzeniem przyjąćby nie chcieli, przyjąć do zapłaty z hipoteki za potrąceniem z ceny kupna, o ileby z takowej wedle porządku tabularnego do zapłaty przypadła.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

O rozpisanii licytacji uwiadamia się strony interesowane, a tych wierzycieli którzyby dopiero po dniu 7 lipca 1896 jako dniu wystawienia ekstraktu tabularnego hipotekę uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsza w tej sprawie zapasła mające z jakiegokolwiek powodu nie mogły być doręczone do rąk ustanowionego niniejszym kuratora w osobie p. adw. dr. Schüssla jakoteż za pomocą niniejszego edyktu.

Brzeżany, dnia 20 listopada 1896.

L. 12695 (9114 2-3)
W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 19 stycznia 1897 i 23 lutego 1897 licytacja realności l. 83 według whl. 537 przedtem Semena Zajaczuka Hrycia a obecnie Ołeny Zajaczuk Semena własnej na rzecz Wolfa Zeichnera pto 50 zł. z pn.

Cena wywołania 195 zł.
Wadyum 19 zł. 50 ct.

Resztę warunków i akt oszacowania wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Henryka Szeiba notaryusza w Peczenizynie.

C. k. Sąd powiatowy.
Peczenizyn, 8 października 1896.

L. 7734 (9056 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi za uwiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności 219 zł. 50 ct. z pn. odbędzie się na rzecz Joachima Pecinbauma w tut. Sądzie przymusowa sprzedaż posiadłości wyk. hip. l. 35 i 206 gm. kat. Kalwaryi objętych dłużniczki Maryanny Królikowskiej własnych w dwóch terminach mianowicie dnia 11 stycznia i dnia 15 lutego 1897 każdym razem o 10 rano.

Wyciąg hipoteczny protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiony p. dr. Bresiewicz adwokat w Kalwaryi.

Wadyum wynosi 10 pre. ceny szacunkowej.

Kalwarya, dnia 23 października 1896.

L. 6404 (9026 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności kasy sieroczej powiatu Ropczyckiego w kwocie 1200 zł. odbędzie się w dniu 20 stycznia 1897 i w dniu 4 marca 1897 każdym razem o godz. 10 rano, egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 44 gm. Ropczyce objętej dłużników Hirscha Schönfelda, Reli Schönfeld i Chany Izrael własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 3736 zł.
Wadyum 374 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony został adw. dr. Strowski.

Ropczyce 14 lipca 1896.

L. 5445 (9076 2-3)
Dnia 20 stycznia i 24 lutego 1897 o godz. 10 rano odbywać się będzie w tut. Sądzie egzekucyjna sprzedaż posiadłości pod Nr. k. 115 w Żarnówce położonej a mianowicie 2/4 części realności lwh. 225 i 2/16 części realności realności lwh. 26 ks. gr. gm. kat. Żarnówka objętych Wincentego Lurki syna Feliksa własnych wraz z inwentarzem na 589 zł. 35 ct. oszacowanej celem zaspokojenia wierzytelności Arnolda Gronera w kwocie 41 zł. 6 ct. z pn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa.
Wadyum 59 zł.

Kurator niewiadomych wierzycieli Aleksander Paczowski c. k. notaryusz w Makowie.
Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.
Maków, dnia 1 listopada 1896.

L. 6960 (8826 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Tarnowskiej kasy Oszczędności w kwocie 250 zł. odbędzie się dnia 22 stycznia 1897 i dnia 19 lutego 1897 o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności wyk. hip. l. 221 ks. gr. gm. Ryglie objętej, dłużnika Piotra Grzeni własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1057 zł. 96 ct.
Wadyum 106 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony został p. Kazimierz Goyski z Tuchowa.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół oszacowania można przejrzeć w registraturze.

Tuchów, 10 października 1896.

L. 11472 (9108 2-3)
W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. gal. zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacji we Lwowie przeciw Piotrowi Borysowi i tow. pto 7 rat po 6 32 ct. i 6 zł. 52 ct. w. a. sprzedane zostaną realności lwh. 21 19 i 20 gm. kat. Kunisowce w dniach 11 stycznia 1897 i 15 lutego 1897 o 9 rano.

Cena szacunkowa 85 zł., 500 zł. i 281 zł. a. w.

Zakład 10%.

Resztę warunków przeglądnać można w tusąd. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.
Horodenka, 17 września 1896.

L. 11474 (9109 2-3)
W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie przeciw Pawłowi Petruszczakowi Teodora pto 16 rat po 6 zł. i reszty kapitału 16 zł. 12 ct. a. w. z odsetkami sprzedana zostanie realność lwh. 476 ks. gr. gm. kat. Okna objęta w dniach 11 stycznia i 15 lutego 1897 o godz. 9 rano.

Cena szacunkowa 150 zł. w. a.

Zakład 10%.

Resztę warunków przeglądnać można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy
Horodenka, 17 września 1896.

L. 12455 (9105 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż dnia 11 stycznia 1897 i dnia 10 lutego 1897 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności lwh. 95 ks. gr. gm. Cwików objętej Józefa Urbana i Wiktorii Urbanowej własnej na rzecz kasy Oszczędności w Tarnowie celem zaspokojenia sumy 284 zł. 37 ct., 97 zł. 44 ct. 200 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania 1975 zł. 65 ct.

Wadyum 198 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych adw. dr. Szancer w Dąbrowie
Dąbrowa dnia 31 października 1896.

L. 9018 (9104 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż dnia 12 stycznia i dnia 12 lutego 1897 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż 2/4 części realności lwh. 41 ks. gr. gm. Bręń Konopka objętej Wojciecha Bednarza i Maryanny z Przybyłów Bednarzowej własnych na rzecz Pelsi Brand celem zaspokojenia kosztów sporu 19 zł. 23 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 1424 zł. 58 ct.

Wadyum 143 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych adwokat dr. Józef Datka w Dąbrowie.

Dąbrowa dnia 8 listopada 1896.

L. 10251 (8997 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Maryem z Rathamów Nadłowej w kwocie 50 zł. z pn. dozwoloną została sprzedaż realności lwh. 57 ks. gr. gm. kat. Kuryłówka objętej Antoniego Czapli własnej.

Sprzedaż ta odbędzie się przez licytację w tut. Sądzie w dwóch terminach dnia 22 stycznia i 23 lutego 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Cenę wywołania stanowi będzie kwota 415 zł.

Wadyum wynosi 42 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. registraturze w godz. urzędowych.

Leżajsk, dnia 7 listopada 1896.

L. 10143 (8996 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Mojżesza Reichenthala w kwocie 150 zł. z pn. dozwoloną została sprzedaż realności lwh. 247 gm. Staremiasto objętej Ignacego Popowicza własnej.

Sprzedaż ta odbędzie się przez publiczną licytację w tut. Sądzie w dwóch terminach dnia 22 stycznia i 23 lutego 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Cenę wywołania stanowi będzie kwota 410 zł.

Wadyum 40 zł. 10 ct.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. registraturze w godz. urzędowych.

Leżajsk, dnia 7 listopada 1896.

L. 12072 (9028 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Kasy Oszczędności w Tarnowie w kwotach 1669 zł. 52 ct. i 1190 zł. 32 ct. odbędzie się w dniu 18 stycznia 1897 i w dniu 18 lutego 1897 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 35 gm. Ropczyce objętej dłużników Szymona i Scheindli Leimanów własnej.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 8000 zł.
Wadyum 800 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzyteli ustanowiony został adw. w Ropczycach dr. Strowski.
Ropczyce, 31 października 1896

L. 5398 (9075 2—3)
Dnia 20 stycznia i dnia 22 lutego 1897 o godzinie 10 rano odbywać się będzie w tut. Sądzie egzekucyjna sprzedaż całej posiadłości lwh. 83, 7/91 części posiadłości lwh. 2, 7/84 części posiadłości lwh. 7, 56/812 części posiadłości lwh. 74 i 7/28 części posiadłości lwh. 82 ks. gr. gm. kat. Zawoja objętych poprzednio Józefa Buby a obecnie jego spadkobierców Zofii z Bubów Mazurów, Anny, Mihała, Józefa, Jana Stanisława i Marcina Bubów własność stanowiących na 1069 zł. 40 ct. oszacowanej celem zaspokojenia wierzytelności Stowarzyszenia pożyczkowego Wzajemna pomoc w kwocie 80 zł. z pn.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa.
Wadyum 107 zł.
Kurator niewiadomych wierzyteli dr. Zygmunt Werner adwokat w M. kowie.
Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.
C. k. Sąd powiatowy.
Maków, 5 listopada 1896.

L. 19905 (9051 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Przemyśle podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej dr. Franciszka Dolińskiego przeciw Marcelemu Pileckiemu i Maryi Pileckiej o zapłacenie kwoty 4000 zł. odbędzie się dnia 20 stycznia 1897 i 24 lutego 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 1 przymusowa sprzedaż realności pod l. 159, 495, 495 a 1 w Przemyśle położonej wyk. hip. l. 525 ks. gr. dla gminy Przemyśl objętej dłużników Marcela Pileckiego i Maryi Pileckiej własnej.
Cenę wywołania stanowi kwota 9092 zł. 30 ct.
Wadyum zaś 10% tejże.
Kuratorem wierzyteli niewiadomych ustanowiono adwokata dr. Angermanna w Przemyśle z substytucją adwokata dr. Głęboczek.
Resztę warunków licytacyjnych akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w sądowej registraturze.
Przemyśl, 24 października 1896.

L. 5544 (9077 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Pecenizynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 103 zł. odbędzie się na rzecz Herzla Blechera w sądzie tut. sprzedaż posiadłości wyk. hip. l. 775 gm. Stopezatów objętej dłużnika Iwana Pawłyeczko Wasyla własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 17 grudnia 1896 i 25 stycznia 1897 każdym razem o godz. 10 rano.
Wyciąg hipoteczny i akt oszacowania wolno przejrzeć w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzyteli ustanowiono Karola Bałabana kandydata notaryalnego w Pecenizynie.
Wadyum wynosi 47 zł.
C. k. Sąd powiatowy.
Pecenizyn, 2 października 1896.

L. 28156 (9053 3—3)
C. k. Sąd powiatowy miej. del. podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Jana Jurczyńskiego w prz. znanej sumie 160 zł. w. a z należnościami dodatkowymi dozwolną została sprzedaż egzekucyjna realności lwh. 238 ks. gr. gm. Skrzyszów obj. do Franciszka Srebrzy nalezącej.
Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tym w dwóch terminach dnia 14 stycznia i 17 lutego 1897 każdym razem o godz. 10 przedpołudniem.
Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 5260 zł. w. a. poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie.
W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.
Wadyum przy licytacjiłożyć się mające wynosi 526 zł. w. a.
Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. Sądu powiat. miej. del.
Kuratorem niewiadomych z miejsca pobytu wierzyteli ustanowionym został adw. dr. Mütz z Tarnowa z substytucją adw. dr. Salza z Tarnowa.
Tarnów, dnia 31 października 1896.

L. 15645 (9069 3—3)
Celem zaspokojenia wierzytelności c. k. skarbu Państwa w kwocie 60 zł. z pn. odbędzie się w c. k. Sądzie powiatowym w Czortkowie egzekucyjna sprzedaż 2/4 części realności wyk. hip. l. 433 ks. gruntowej gm. kat. Jagielnica objętej dłużnika Smila Regenbagen własnej dnia 10 grudnia 1896 za lub powyżej ceny wywołania a dnia 14 stycznia 1897 nawet poniżej takowej, zawsze o godz. 10 rano.
Cena wywołania 75 zł.
Wadyum 7 zł. 50 ct.
Warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.
O tem zawiadamia się nieznanym z życia i miejsca pobytu wierzyteli i wszystkich, którzyby po dniu 20 czerwca 1896 jako dniu wydania wyciągu hipotecznego prawa rzeczowe na powyższej realności nabyli lub którymby uchwała licytacyjna lub późniejsza z jakiegokolwiek powodu doręczona nie została niniejszym edyktem tudzież do rąk ustanowionego dla nich kuratora adw. dr. Maslera w Czortkowie.
C. k. Sąd powiatowy.
Czortków, dnia 30 września 1896.

L. 69462 (9085 2—3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zniesienia wspólnej własności pod l. 331 m. we Lwowie położonej, odbędzie się dnia 21 stycznia i dnia 25 lutego 1897 każdym razem o godz. 11 przedpoł. przymusowa licytacja do Majera Dominika, Owadzie Dominik, Racheli Dominik, Chaima Abrahama 2 im. Dominik, Chany Dominik, spadkobierców po Jüdes Dominik i Abrahama i Debory Barbach należących realności pod l. 331 m. we Lwowie położonej na pierwszym terminie realność ta tylko wyżej ceny wywołania 8000 zł. lub przynajmniej za tę cenę, na drugim zaś nawet niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie, że wadyum w kwocie 400 zł. złożonym być ma, warunki licytacyjne zaś w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno.
Lwów, dnia 14 listopada 1896.

L. 4776 (9151 1—3)
Sąd Strzyżowski zawiadamia, że na zaspokojenie wierzytelności Chiela Rosnera w kwocie 49 zł. 59 ct. w. a. z pn. dozwolona została sprzedaż egzekucyjna połowy realności pod l. 27 w Dobrzeczkowie położona w h. 52 dla gm. kat. Dobrzeczków objęta do Zofii Dziadosz naleząca.
Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tut. w dwóch terminach 29 grudnia 1896 i 26 stycznia 1897 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem.
Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 3690 zł. 55 ct. w. a. poniżej której w terminie pierwszym połowa realności sprzedaną nie będzie.
W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.
Wadyum przy licytacjiłożyć się mające wynosi 369 zł. 5 ct. w. a.
Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze sądu tut.
Strzyżów, 30 czerwca 1896.

Konkursa.

L. 584 (9126 1—3)
Wydział powiatowy w Żywcu rozpisuje konkurs na posadę akuszerki okręgowej z siedzibą w Rajczy.
Do okręgu tego należą dwie gminy.
Płaca roczna wynosi 100 zł. wypłacalna w ratach miesięcznych z dołu z kasy Wydziału powiatowego.
Obowiązki akuszerki określone są rozporządzeniem c. k. Namiestnictwa do §. 17 ust. z dnia 2 lutego 1891 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 17.
Podania zaopatrzone w metrykę chrztu, dowód uzdolnienia i świadectwo moralności należy wnieść do Wydziału powiatowego najpóźniej do końca grudnia 1896.
Z Wydziału powiatowego
W Żywcu, dnia 6 listopada 1896.

L. 87900 (9125 1—3)
KONKURS.
Na posady ekspedjentów przy c. k. Urzędach pocztowych w Hołchozie w powiecie Podhajeckim, w Worochcie i Tartarowie w powiecie Nadwórniańskim za kontraktem służbowym i kaucją po 200 zł.
Pobory dla Hołchoza:
Płaca rocznych 100 zł.
ryczałt kancelaryjny 20 zł.
i wynagrodzenie 150 zł.
na posłańca pieszego codziennie do Podhajec i napowrót.

Dla Worochty i Tartarowa:
Płaca rocznych po 150 zł.
ryczałt kancelaryjny 40 zł.
i wynagrodzenie 180 zł.
na posłańców czterech razy dziennie do dworców kolei żelaznej tamże i napowrót.
Podania należy wnieść o pierwszą posadę najpóźniej do 15 zaś o następne najpóźniej do 9 grudnia b. r. do c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.
Lwów, dnia 29 listopada 1896.

L. 87325 (9124 1—3)
Na posadę ekspedjenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Przyłbicach w powiecie Jaworowskim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł.
Płaca rocznych 150 zł., ryczałt kancel. 40 zł. i wynagrodzenie 150 zł. na eodziennego posłańca pieszego do Jaworowa i napowrót.
Podania należy wnieść najpóźniej do 12 grudnia b. r. do c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.
Lwów, dnia 27 listopada 1896.

Upadłości.

L. 19461 (9129 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje do wiadomości, że Mojżesza Wechslera dyrektora komercyjnego zakładu kredytowego w Śniatynie stałym zarządcą, a Odilla Dankiewicza, sekretarza urzędu miejskiego w Śniatynie zastępcą zarządcy masy konkursowej Izraela Kramera, nieprotokółowanego kupca towarów bławatnych w Śniatynie zamianował.
Kołomyja, 24 października 1896.

L. 49003 (9127 1—3)
C. k. Sąd krajowy w Krakowie, na zasadzie §. 62 ust. 2 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek masy spadkowej Ka. arzyny Doliwa Arteniów, która pod nazwiskiem „Marya Doliwa“ prowadziła pracownię sukien damskich w Krakowie i Zakopanem a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana Sekretarza Kasy Sądu krajowego Wilhelma Seidla a tymczasowym zarządcą masy pana adwokata dr. Wilhelma Dadleza z substytucją pana adwokata dr. Tadeusza Federowicza.

Wierzyteli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 14 grudnia 1896 o godz. 10 przed południem przed komisarzem wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzyteli.

C. k. Sąd krajowy wzywa tych wierzyteli, którzy swych pretensji przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 1 marca 1897 w c. k. Sądzie krajowym w Krakowie podług przepisu ordynacji konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 31 marca 1897 o godz. 10 rano w biurze komisarza konkursowego oznaczonym uwierzyteli i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensji poczynili.

Wierzyteliom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuży prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzyteli, którzy dotąd obowiązki te sprawowali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyteli, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie, na wniosek komisarza konkursowego wierzyteliom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostanie.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacji oznaczony jest zarazem terminem co do układów z wierzyteli.

Kraków, 1 grudnia 1896.

Kuratele.

L. 10003 (9073 3—3)
Marya Dawidowicz gospodyni z Zeldea uznana została za marnotrawną.
Kuratorem ustanowiono Mykietę Dawidowicza gospodarza z Zeldea.
C. k. Sąd powiatowy.
Kulików, dnia 27 października 1896.

L. 12962 (9055 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Dębicy ogłasza, że Seweryn Grosser zamieszkały w Dębicy dla niedołęstwa umysłowego pod kuratelę oddany został, a kuratorem dla niego ustanowiono Samuela Binzera z Dębicy.
Dębica, dnia 17 listopada 1896.

L. 22017 (9065 3—3)
Aleksandra Łagodzińska ze Stanisławowa z powodu umysłowej choroby pod kuratelę postawioną została.
Kuratorem Jan Wojciechowski w Stanisławowie.
C. k. Sąd powiatowy miej. del. Stanisławów, dnia 10 paździer. 1896.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 7193 (9067 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Baligródzie nieznanego z miejsca pobytu Kosma Ozorny z Kalnicy zawiadamia, że wskutek pozwu Abrahama Brajer de praes. 7 listopada 1896 l. 7193 przeciw niemu o zapłacenie 50 zł. termin na dzień 4 grudnia 1896 wyznaczono, a dla niego kuratora w osobie Jurka Rusyn ustanowiono.

Wzywa się przeto pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji udzielił, lub sądowi innego zastępcę wskazał, gdyż inaczej skutki z tego wyniku sam sobie przypisać będzie musiał.
Baligród, 7 listopada 1896.

L. 8132 (9141 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Berla Schiffmana, że na pozew Antoniego Łozińskiego z preas. 28 maja 1896 l. 8132 o uznanie pretensji 150 zł. z pn. za zgłoszą i wykreślenie takowej z ciał hipotecznych l. 397 i 398 księgi gr. Głęboczek do zastępowania go w tej sprawie został dla niego ustanowiony adw. dr. Michał Dorundak w Borszczowie kuratorem i że w tej sprawie termin do ustnej rozprawy na 14 sierpnia 1896 o godz. 9 przed południem wyznaczony został.

Wzywa się zatem tegoż przez edykta, aby odnośne informacje temuz kuratorowi udzielił lub innego pełnomocnika sobie ustanowił.
Borszczów, 19 czerwca 1896.

L. 63869 (8886 3—3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie ustanawia w sprawie Mojżesza Reissa, Jakuba Samuela Reissa i Aleksandra Domaszewicza do rąk adwokata Blizińskiego we Lwowie przeciw nieobjętej masie spadkowej Kaspra Kozłowskiego, niewiadomym z życia i miejsca pobytu Agnieszce z Kozłowskich Krełowiczowej, Magdalenie z Kozłowskich Małkiewiczowej, Maryannie z Kozłowskich Stachniewiczowej, Zofii z Kozłowskich Brunarskiej, względnie ich z nazwiska, życia i miejsca pobytu nieznanym spadkobierców do rąk ustanowić się mającego kuratora i edyktu o uznanie za zgłoszą i wykreślenie z karty ciężarów realności wykazem hipotecznym l. 490 i 1403 działnica I księgi gruntowej miasta Lwowa objętych, obowiązków Wojciecha Kozłowskiego cesyą z dnia 28 kwietnia 1861 objętych, w pozycy 2 i 4 w h. 490 działnica I i w pozycy 2 i 3 w h. 1403 działnica I zahipotekowanych, adw. dr. Starczewskiego z zastępstwem adw. dr. Bubera kuratorem dla nieobjętej masy spadkowej Kaspra Kozłowskiego, niewiadomym z życia i miejsca pobytu Agnieszce z Kozłowskich Krełowiczowej, Magdalenie z Kozłowskich Małkiewiczowej, Maryannie z Kozłowskich Stachniewiczowej, Zofii z Kozłowskich Brunarskiej, względnie ich z nazwiska, życia i miejsca pobytu nieznanym spadkobierców i zawiadamia ich z wezwaniem, aby temu kuratelowi celem wniesienia pisemnej obrony w przeciągu 90 dni potrzebną informację udzielił, do obrony służące kroki uczynił i o tem Sądowi donosił.
Lwów, 31 października 1896.

L. 7860 (8995 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie celem doręczenia tus. uchwały z dnia 14 września 1896 l. 6024 ustanawia Harasyma Poloz z Raszowie kuratorem ad actum dla niewiadomej z miejsca pobytu Maryi Dymiańskiej zam. Didur i o tem celem strzeżenia swych praw niniejszym edyktem zawiadamia.
Grzymałów, 22 października 1896.

L. 7790 (8994 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie celem doręczenia tus. uchwały z dnia 22 lipca 1896 l. 5284 i 5292 ustanawia dr. Rościława Piątkiewicza z Grzymałowa kuratorem ad actum dla niewiadomego z miejsca pobytu Jaska Budnika i o tem celem strzeżenia swych praw niniejszym edyktem zawiadamia.
Grzymałów, 20 października 1896.

W y k a z

panujących w kraju chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych od 27 listopada do 3 grudnia 1896.

Epizootycya	Powiat	Miejscowość
Nosacizna	Borszczów	Kudryńce (obw. dw.).
	Brody	Brody.
Róża węglkowa	Dąbrowa	Siedliszowice.
	Kamionka	Barbaki.
Pomór świń	Przemyśl	Ostrów (ob. dw.).
	Skalat	Hlibów, Turówka.
Zaraza pyskowa i racicowa	Tarnopol	Tarnopol (miasto).
	Trembowla	Dołhe (ob. dwor.).
Nosacizna	Borszczów	Babińce ad Dzwiniogród, Iwanków.
	Brody	Mikołajów.
Róża węglkowa	Chrzanów	Frywałd.
	Horodenka	Raszków, Woronów.
Pomór świń	Kamionka	Monasterak.
	Nisko	Gwóźdźce, Nart stary.
Zaraza pyskowa i racicowa	Podhajce	Szczepanów.
	Skalat	Iwanówka, Kozina, Krzywe, Łuka mała, Nowosiółka, Ostapie, Poznanka gniła, Rasztowce, Sadszawki, Soročko, Tarnoruda, Wolica.
Nosacizna	Trembowla	Deraniówka, Iwanówka, Laskowce, Zazdrość.
	Zbaraż	Jacowce.
Pomór świń	Bóbrka	Dzwiniogród, Kocurów.
	Bochnia	Gawłówek, Zatoka.
Zaraza pyskowa i racicowa	Brody	Baryłów, Berlin, Koniuszków.
	Brzesko	Górka, Rajsko.
Nosacizna	Brzeżany	Kotów, Kuropatniki.
	Cieszanów	Buszna dolna i górna, Cewków, Chotylub, Dzików stary i nowy, Freisfeld, Futory, Łowcza, Lubliniec nowy i stary, Narol wieś i miasto, Niemitów, Nowe sioło, Opaka, Sieniawka, Stare sioło, Szczutków, Ułazów, Załuże, Żuków.
Pomór świń	Dąbrowa	Dąbrowki brzeskie, Grądy, Kłyż, Miechowice wielkie.
	Drohobycz	Dobrowlany, Rabezyce, Wola jakubowa.
Zaraza pyskowa i racicowa	Gródek	Artyszczów, Bratkowice, Dobrostany, Drozdowice, Hertfeld, Jamelna, Kronica, Łozina, Lubień wielki, Malczyce, Małkowice, Milatyn, Ottenhausen, Powitno, Rodatyce, Rzeczyczany, Stawczany, Stronna, Uherce, Wielkopole, Wołczuchy.
	Jarosław	Boratyn, Cieplice, Dybków, Łazki, Miększy nowy, Ostrów, Sobiecin, Surochów, Święte, Tuchla, Tywonina, Chotyniec, Łazki, Mużyłowice (Czarnokońce), Naha-
Nosacizna	Jaworów	czów, Nowosiółki, Rogoźno, Ruda krak., Szkło Załuże, Zbadyń.
	Kamionka	Adamy, Banunin, Busk, Chreniów, Derewlany, Dmytrów, Horpin, Jasienica, Kamionka (Zaburze), Łapajówka, Łany polskie, Ohladów.
Pomór świń	Kolbuszowa	Mechowice, Trzebuska, Wileza wola.
	Łańcut	Kuryłówka.
Zaraza pyskowa i racicowa	Lwów	Głuchowice, Łazki murowane, Sroki, Winniczki, Zarudce.
	Mościska	Balice, Bortiatyn, Chłiple, Czerniawa, Czyżowice, Dmytrowice, Dydiatycza, Hodynie, Lacka wola, Małnów, Mistyce, Pakość, Podgać, Radyniec, Sokola, Słomianka, Starzawa, Zakosiele, Zawadów, Białą, Lubień, Maków, Polanka, Sidzina, Toporzysko, Bieliny, Jeżowe, Kurzyna mała, Łaski, Maziarnia, Mostki, Pławo, Sojkowa, Ranchersdorf, Wolina.
Nosacizna	Myślenice	Bolestraszycze, Chałupki dusowskie, Hureczko, Jakmanice, Medyka, Niżankowice, Paćkowice, Przekopanie, Wyszatycze, Żytowice.
	Nisko	Przemyślany.
Pomór świń	Przemyśl	Hrebanne, Hujcze, Staje, Werchrata
	Przemyślany	Łaka, Trzebownik.
Zaraza pyskowa i racicowa	Rawa ruska	Burcze, Czajkowice, Chiszewice, Hoszany, Kołodrub, Kościelniki, Kupnowice stare, Łazki związane, Monasterzec, Podolea, Pohorce, Podzwierzyniec, Rozdziałowice, Susulów, Szołomienice, Tatarsynów, Wankowice.
	Rzeszów	Dublany, Olszanik.
Nosacizna	Rudki	Besko.
	Sambor	Dubkowce, Skalat, Soroka.
Pomór świń	Sanok	Annówka, Dobraczyn, Góra, Głuchów, Hohotów, Horodyszcze, Kopytów, Korczyn, Rusin, Sulimów, Tartaków, miasto i wieś, Tartakowice, Torki, Wojsławice.
	Skalat	Busowisko.
Zaraza pyskowa i racicowa	Sokal	Chmielów, Dąbrowica, Domacyny, Dzierdziówka, Gorzyce, Furmany, Makryszów, Motyche szlacheckie, Sielec, Sobów, Sokolniki, Wielowieś, Zalesie.
	Staremiasto	Siedlec.
Nosacizna	Tarnobrzeg	Butelka niża, Jabłonów.
	Tarnobrzeg	Sokołówka, Trześcianiec.
Pomór świń	Tarnów	Doroszków, Dziubki, Macoszyn, Nadyce, Sulimów, Zwertów.
	Turka	Balice podróżne.
Zaraza pyskowa i racicowa	Złoczów	Moszezanica, Rycerka dolna, Słemiń
	Żółkiew	Biała, Brzezinka, Buczowice, Kaniów, Kęty, Komorowice, Kozy, Lipnik, Pławy, Rybarzowice, Wilkowice, Borusów, Bryńce cerk., Budków, Chlebowice wielk., Kocurów, Łopuszna, Olechowice, Podjarków, Podliski, Podmanasterz, Podniestrzany (Aleksandrya), Podhorodyszcze, Siedliska, Stankowce, Staresioło, Suchodół, Turzanowce, Wołoszczyszna, Wołowe, Wybranówka.
Nosacizna	Bochnia	Bochnia, Cielawa, Cikowce, Chronów, Dąbrowka, Kolanów, Ostrów król., Trynitatis, Wiśnicz stary, Babce, Bogrówka, Bohorodeczany, Bohorodeczany stare, Grabowice, Horoholina, Krzywiec, Łysiec, Manasterczany, Markowa, Porohy, Rakowice, Roszlina, Sadszawa, Sołotwina, Starunia, Zarzecze, Żuraki.
	Bohorodeczany	Cygany, Gusztyn, Iwanków, Jezierzany, Jezierzanka, Jurampol, Korolówka, Łanowce, Muszkatówka, Piszczatyniec, Stobudka muszkatołowa, Skala, Turyleze, Wierzechniakowce, Wołkowce, Zielińce.
Pomór świń	Borszczów	Baryłów, Batyjów, Berlin, Chmielno, Boratyn, Czernica, Czysopady, Gaje dytkowieckie, Grzymałowska, Hnidawa, Hołoskowice, Hrycowola, Jańniszcze, Kadłubiska, Korsów, Kustyn, Lesznów, Łopatyn, Mikołajów, Niemiacz, Palikrowy, Panasówka, Piaski, Podbereze, Podkamień, Ponikwa, Popowce, Ra-
	Brody	

Epizootycya	Powiat	Miejscowość
Zaraza pyskowa i racicowa	Brody	tyszcza, Smarżów, Seretec, Stołpin, Suchodół, Suchowola, Turze, Uwin, Zagórze, Zawidze.
	Brzesko	Gnojnik, Jodownik, Mokrzycka, Niedzieliska, Okocim, Słotwina, Sufeczyn, Uszew.
Nosacizna	Brzeżany	Kozowa, Krzywe, Kuropatniki, Kurzany, Narajów wieś, Nowa grobla, Plichów, Rahoczyn miasto i wieś, Urmań, Wierzbów, Wybudów.
	Brzozów	Dydnia, Haczów, Niebocko, Temeszów, Zmienica.
Pomór świń	Buczacz	Monasterzyska.
	Cieszanów	Cieszanów, Lisiejamy, Lubaczów, Nowosiółko, Ostowice, Sieniawka (Huta krzysztalowa).
Zaraza pyskowa i racicowa	Chrzanów	Alwernia, Frywałd, Grójec, Nowojowa Góra, Poręba, Regulica, Sanka, Zalas.
	Czortków	Zalesie.
Nosacizna	Dąbrowa	Bolesław, Grądy, Gręboszów, Wola żelechowska, Żelechów.
	Dobromil	Artamów, Dobromil, Gaziowa, Hubice, Huzko, Huta brusk., Kniatopol, Komarowice, Kropiwnik, Kuzmina, Kwaszenica, Liskowate, Nowemiasto, Paportno, Posada nowomiejska, Sepotnik, Rospucie, Rostoka, Starzawa, Sufeczyna, Tarnawa, Welykie, Wolica.
Pomór świń	Dolina	Belejów, Cieniawa, Cerkiewna, Cisów, Czołbany, Engelsberg, Hoszów, Kalna, Kniatolka, Lipowica, Lolin, Ludwikówka, Mizuń stary, Nadziejów, Niniów dolny i górny, Olechówka, Podbereż, Polanica, Perechinsko, Raków, Reszniate, Seneczów, Swaryczów, Turza wielka, Wola zaderewacka, Zaderewacz.
	Drohobycz	Bania kotowska, Borysław, Dobrohostów, Dobrowlany, Drohobycz, Dołhe ad Podbuż, Gaje niże, Gasendorf, Horucko, Hruszów, Hubice, Jasienica solna, Jozefberg, Kropiwnik nowy, Krynica, Łastowski, Litynia, Łużek dolny, Lipowice, Lisznia, Majdan, Manaster lisz., Medenice, Michałowice, Modrycz, Nahujowice, Opary, Orów, Pocajowice, Radelicz, Raniowice, Rolów, Rybnik, Rychce, Schodnica, Słonsko, Sniatynka, Solec, Utyczno, Uroń, Winniki, Hanczowa, Lipna, Radocyna, Regetów wyżni, Ropki, Ujście ruskie, Wysowa.
Zaraza pyskowa i racicowa	Gorlice	Bratkowice, Czerlany, Dobrostany, Dobrzany, Domażyr, Ebenau, Jańniszka, Karaczynów, Leśniowice, Małkowice, Putiatycze, Rodatyce, Stawczany, Stodółki, Wola dobrst., Zielów, Żorniska.
	Gródek	Brzana dolna, Królowa ruska, Mszalnica, Wojnarowa, Żuków.
Nosacizna	Grybów	Czabarówka, Horodnica, Liczkowce, Mrzaniec, Mszaniec, Olechowczyk, Samofuskowce, Trybuchowce, Wasylkowce.
	Horodienka	Boratyn, Bystrowice, Cetula, Czelatycze, Czerwona Wola, Dmytrowice, Grabowice, Jankowice, Jarosław, Jodłówka, Kaczycze, Łazki, Leżachów, Lutków, Łapajówka, Manasterz, Miększy stary, Moledycz, Nielepkowice, Nienowice, Ostrów, Pawłowski, Pełnatycze, Radawa, Radymno, Rożwienica, Rożniatów, Rudka, Sieniawa, Skołoszów, Sobiecin, Surochów, Szówsko, Sońnica, Tuchla, Tuligłowy, Tymowice, Wietlin, Wola buchowska, Wysocko, Zadbrowie, Zarzecze.
Pomór świń	Husiatyn	Brzyka, Chrzastówka, Czekaj, Folusz, Huta odrz., Kotów, Rostajne, Świątkowa, Żydowskie.
	Jasło	Chotyniec, Drohomysł, Olszanica.
Zaraza pyskowa i racicowa	Jaworów	Berłohy, Chocin, Dąbrowa, Dobrowlany, Humenów, Jasień, Jaworówka, Kopanka, Kropiwnik, Landes-
	Kalusz	treu, Ldziana, Niebyłów, Niegowce, Petranka, Pojło, Słoboda wielka, Tomaszowice, Uhrynów śred., Wojniłów.
Nosacizna	Kamionka	Budki, Cholejów, Czanyż, Dornów, Dmytrów, Jasienica, Kamionka, Kozłów, Łapajówka, Łany polskie, Nieznatów, Ohladów, Peratyn, Polonieczna, Ruda, Sielec, Ubienie.
	Kolbuszowa	Brzostowa góra, Cmolas, Dzikowice, Hadykówka, Huta Komor., Jagodnik, Kolbuszowa miasto, dolna i górna, Komorów, Krzątko, Majdan, Poręba dynarska, Nowawieś, Siedlanka, Werynia, Widelka, Wola rusinowska, Zarebki.
Pomór świń	Kołomyja	Słobódka leśna.
	Kossów	Kuty stare.
Zaraza pyskowa i racicowa	Kraków	Balice, Bienczyce, Bronowice wielkie, Krzesławice, Lubocza, Mogiła, Pleszów, Prądnik czerw.
	Krosno	Białobrzegi, Iwoniec, Korczyna, Krościenko wyżne, i niże, Krosno, Odrzykoń, Rogi, Równa, Targowiska, Wietrzno.
Nosacizna	Łańcut	Białoboki, Goc, Głogowice, Grodzisko dolne, Mirocin, Siennów, Ujezyna, Urzejowice, Tarnawka.
	Limanowa	Dobra, Jasna, Laskowa, Limanowa, Lipowice, Łososina gór., Męcina, Mordarka, Mszana dolna, Poręba wielka, Stopnice król. i szlach., Sewliny, Zalesie, Zamieście, Zawada.
Pomór świń	Lisko	Balinia, Bandrów, Bereżnica wyżna, Buk, Bukowice, Chmiel, Chrewt, Czarna, Dołżyce, Dwernik, Dziurdziów, Gorzanka, Hulskie, Huz la, Jabłonki, Jasień, Kalnica ad Balignad, Krywka, Lisko, Łukawica, Lutowska, Łopianska, Monasterzec, Mohawa, Nowosiółki, Olechowa, Paniszczów, Polana, Prociśna, Rostoki dolne, Serednie wielkie, Skorodnik, Smolnik, Steżnica, Ustjanowa, Ustrzyki dolne, Wermie, Wołkowja, Zakarzewie, Zamłynie, Żardanka, Zernica wyżna, Zołobek.
	Lwów	Barszczowice, Błohorszcza, Borki jan., Brodki, Cepe, rów, Czerkasy, Dornfeld, Dublany, Hodowice, Horbacz, Jaryczów nowy i stary, Kozice, Krasów, Łany, Leśniowice, Lubiane, Mostki (Małnowka), Podliski wielkie, Popielany, Pustomyry, Rudno, Siemianówka, Szezerzec, Zapytów, Zboiska, Zbudów, Zniesienie, Żydaticze, Żyrówka.
Zaraza pyskowa i racicowa	Mielec	Błonie, Chorzew, Czajkowa, Kaweczyn, Mielec (folwark księży), Pluty, Toporów, Tuszw narodowy i kolonia, Zarównie, Zechwiejów, Złotniki.
	Mościska	Balice, Bojowice, Buchowice, Cyszaki, Hodynie, Horyslawice, Hussaków, Kryswowice, Kulmatycze, Lacka wola, Mocerady, Mościska, Małnów, Nikłowice, Starzawa, Trzeźniew, Złotkowice.

Epizocoya	Powiat	Miejscowość	Epizocoya	Powiat	Miejscowość
	Myslenice	Bienkówka, Bogdanówka, Budzów, Górna wieś, Grzychnia, Jachówka, Krzczonów, Łętownia, Maków, Myslenice, Skomielna czarna, Tokarnia, Wola radziszowska, Żarnówka, Zawoja.		Zbaraż	Berezowica mała, Czernichowce, Hluboczek mały, Hołbie wielkie, Hnilczki, Hołoszyńce, Iwaszkowce, Koszaki, Koziały, Nowosioło, Suchowce, Szepaki, Załuże, Zarubińce, Zbaraż miasto, Zbaraż stary.
	Nadwórna	Cuculów, Fitków, Krasna, Łaneczyn, Majdan średni, Nazawizów, Neudorf, Skopówka, Strupków.		Złoczów	Białkamień, Gołogóry, Hodów, Hukolowce, Książę Kółtów, Majdan, Mitulin, Olejów, Otydów, Podhorce, Podlesie, Przewłoczna, Rozwał, Scianka, Snowiec, Stronibaby, Trędownicz, Werchobuz, Wiśni Zalesie, Zarudzie.
	Nowy Sącz	Andrzejówka, Dubne, Krynica, Leluchów, Łomnica, Marcinkowice, Muszyna, Powroźnik, Rytro, Suchostruga, Swiniarsko, Szczawnik, Wierchomla mała i wielka, Wojkowa, Złockie, Zygestów.		Żółkiew	Batiatycz, Czystyn, Mosty wielkie, Nowosioło, Nowy staw, Parowe, Pieczychwosty, Różanka, Sewerynówka, Wiązana, Wierchorki, Zameczek, Żeldec, Żółkiew miasto, Zubowmosty.
	Nowy Targ	Chocholów, Czarny Danajec, Hałuszowa, Krośnica, Ochotnica, Podczernie, Sromowce niżne i wyżne, Tylmanowa, Wróblówka.		Żydaczów	Baliche podrózne i zarzeczne, Berezowica królewska, Brzezina, Cuculowce, Czeret, Demnia, Derżów, Drohowyż, Dubówka, Hnizdyczów, Hołoszów, Rów Krehów, Krupsko, Łowczyce, Małachów, Mikolajów, Mazurówka, Mielnicz, Nowoszyń, Pobereże, Pokrowce, Rozdół, Rudniki, Stulsko, Tróćcianiec, Weryn, Wola wielka, Wolica hnizdycz, Zurawno, Żydaczów.
	Podgórze Podhaje Przemysł	Mogilany, Podgórze, Radziszów, Dryszczów (ob. dw.), Horozanka.	Zaraza pyskowa i racieowa		Cisiec, Jeleśna, Juszczyzna, Kamesznica, Korbielów, Koszarawa, Krzyżowa, Kuków, Lachowice, Leśna, Łekawice, Łodygowice, Miłówka, Moszczenica, Mutna, Nieludwia, Paweł slem, Paweł wielka, Przyborów, Rajcza, Rycerka dolna i górna, Ry chwałdek, Sól, Sopotnia mała i wielka, Swinna, Szare, Trzebinia, Ujsoły, Wieprz, Zabłocie, Żabnica, Żywiec stary i miasto.
	Przemysław	Bolestraszyce, Buszkowice, Byków, Buszkowiczki, Chałupki dusowskie, Ciżowa, Cyków, Drohojów, Drozdowice, Dubiecko, Dusowce, Fredropol, Grochowce, Hureczko, Hurko, Jaksmanice, Kormanice, Krasice, Kułkowce, Łuczyce, Medyka, Miżyniec, Nehrybki, Nizankowice, Olszany, Orzechowce, Ostrów, Pleśzowice, Pikulice, Pozdziej, Przedmieście dubiekie, Przemysł, Rokszyce, Rożubowice, Sielec, Sieliska, Stubno, Tyszkowice, Waława, Wileza, Wielunia, Wyszatycze, Zabłote, Złotowice, Żurawica.		Lwów miasto	Lwów miasto.
	Rawa	Ciemierzyńce, Hanaczów, Hanaczówka, Janczyn, Łahodów, Krzywice, Pieników, Podusów, Podusilna, Przeginjów, Poluchów wielki, Wiśniowczyki, Zamoste.	Zaraza stadnicza	Brody	Czystopady, Maleniska, Markopol, Podkamień, Ratusze, Seretec, Suchowola, Załozce, Zwyżyn.
	Rohatyn	Belzec ob. dw., Dziewięcież, Huta Obedyńska, Józefówka, Karów, Ostobuz, Poddebie, Potylicz, Rata, Rzeczyca, Smolin, Staje, Teblów, Uhuów, Zastawie.	Parchy	Przemysł	Iskń (ob. dw.).
	Rudki	Bouszów, Bołszowce, Bukaczowce, Bursztyn, Czahrów, Czerniów, Demianów, Dabrymów, Hrehorów, Jabłonów, Jezierzany, Koniuszki, Korostowice, Kozara, Ludwikówka (Zamłocarnia), Martynów nowy i stary, Niemszyn, Obelnica, Słoboda bołszowiecka i konkolnicka, Tenetniki, Wisznów, Żurawienko, Żurów.	Wścieklizna	Drohobycz Lwów	Drohobycz, Lwów miasto.
	Rzeszów Sambor	Czajkowiec, Honiatycze, Kuhajów, Kościelniki, Kropielniki, Milezyce, Makarów, Nihowice, Ostrów ad Pohore, Podhajczyki, Podzwierzyniec, Terszaków, Werbiż.	Z. c. k. Namieśtnictwa.		
	Sanok	Borek nowy i stary, Głogów, Kielnarowa, Styków, Baranycze, Biskuwice, Bukowa, Bylice, Czukiew, Czyżki, Dorozów, Głęboka, Hordynia, Janów, Kornice, Kornalowice, Kulezyce rustykalne i szlacheckie, Lutowiska, Mokrzany, Ortyńce, Prusy, Radłowice, Rajtanowice, Sasiadowice, Szady, Turczynowice, Wojutyce, Wola błazowska, Wykoty, Zwór.	L. 6805	(8960 3—3)	
Zaraza pyskowa i racieowa	Skalat	Bzianka, Deszno, Głębokie, Klimkówka, Komańcza, Niebieszczyzna, Posada dolna i górna, Płona, Przybyszów, Radoszyce, Sianiawa, Srogów dolny, Tokarnia, Wielopole, Wiśloczek, Wołuszowa, Załuszczyk, Kafałarówka, Mazurówka, Poznańka hetmańska, Wolica.	Zawiadamia się niewiadomą z pobytu Cinę Mandel, że Towarzystwo zaliczkowe w Grybowie wniosło przeciw niej pozew de praes 24 września 1896 l. 6805 o zniesienie spółwłasności realności w h. 434 gm. Grybów, na który do rozprawy w tut. Sądzie na dzień 28 stycznia 1897 o godzinie 9 rano wyznaczono, ustanawiając dla niej kuratorem c. k. notariusza p. Michała Hużę.		
	Sniatyn Sokal	Rożnów, Budynin, Chłopiastyn, Cebłów, Dobraczyn, Huleze, Jastrzębica, Jekowice, Korczyn, Krystynopol, Nowy dwór, Moszków, Myców, Pieczygory, Poździej, Prusinów, Przemysłów, Przewodów, Rusin, Starogród, Steniatyn, Switarzów, Switków, Tartaków, Tuturkowice, Tyszyca, Uhrynów, Ułhówek, Witków, Worohła, Wojsławice, Zniatyn, Żółel.	Wzywa się zatem Cinę Mandel, aby środki obrony kuratorowi podała, lub innego pełnomocnika Sądowi wymieniła, inaczej bowiem skutki sama sobie przypisać będzie musiała.		
	Stanisławów	Błudniki, Chorostków, Czerniejów, Chomiaków, Chryplin, Dorohów, Delejów, Halicz, Krehowce, Krynidów, Kończaki nowe, Kurypów, Mykietyniec, Międzyhorce, Sobotów, Sielec, Siennikowce, Sw Stanisław, Tumirz, Tyśmieniczany, Uhorniki, Wołczyniec, Żalukiew.	Grybów, 16 października 1896.		
	Staremiasto	Bilicz, Busowisko, Chyrów, Felsztyn, Grodowice, Graziowa, Hołoweecko, Kobło stare, Koniów, Lenina mała i wielka, Łopuszanka, Łutek górny, Niedzielnia, Płockie, Polana, Posada felsztynska i chyrowska, Spas, Stara ropa, Starasól, Staremiasto, Strzelbice, Strzyłki, Surzyca mała i wielka, Rykowa, Terszów, Topolnica, Turze, Tysowica, Wola Koblańska.	L. 7357	(8820 3—3)	
	Stryj	Bereźnica, Brygidyn, Dzeduszyce wielkie i małe, Grabowiec stryjski, Hołoweecko, Hurnie, Konichów, Komarów, Korczyn szlachecki i rustykalny, Kruśelnica rustykalna i szlachecka, Jelńnowate, Lubieniec, Łany sokoln., Manasterce, Niezuchów, Oparzec, Pobók, Podhorce, Podhorodec, Roshureze, Ryków, Siechów, Siole wieś, Sokółów, Sopot, Stryj, Strychańce, Stynawa niżna i wyżna, Synowódzko wyżne i niżne, Tatarsko, Tuchla, Uhełna, Wołosianka, Zawadów, Żupanie.	Zawiadamia się z miejsca pobytu niewiadome Maryę Kuca zam. Burek i Maryę Kuca zam. Sarana, że z powodu intabulacji egzekucyjnego prawa zastawu dla kwoty 13 zł. 24 ct. w. a. z pn. na realności lw. 51 w Siedlance na rzecz Wysokiego Skarbu dla nich kuratorem ad actum Jan Połuszyński wójt z Siedlanki ustanowionym został, któremu rezolucję z dnia 6 czerwca 1896 l. 4245 doręczono.		
	Tarnobrzeg	Chwałowice, Grębów, Kolowa wola, Motyze szlacheckie, Suchorzów, Skawierzyn, Zasie.	C. k. Sąd powiatowy.		
	Tarnopol Tarnów Tłumacz	Berezowica, Janówka, Oborzanie (Chemy), Główn, Siedle.	Kolbuszowa, 29 sierpnia 1896.		
	Trembowla Turka	Bortniki, Dołhe, Grabiec, Gruska, Kłubowce, Krzywotulę stare, Krasówka, Markowce, Olszanica, Podpieczary, Przeniczniki, Strychańce, Winograd, Zakrzewce.	L. 30668	(8833 3—3)	
	Wadowice Wieliczka Zaleszczyki	Brykula stara, Darachów, Tiutków, Żmijówki, Bachnowate, Beniowa, Borynia, Bukowiec, Butelka wyżna i niżna, Butla, Chaszczów, Dołki, Dydiowa, Dzwiniacz górny, Gwoździec, Hołowisko, Husne niżne, Jabłonka niżna i wyżna, Jabłonów, Jasienica zamkowa, Jasionka masłowa, Jawora, Jaworów, Iluk, Isaje, Komarniki, Kondratów, Krzywe, Lipie, Łoki-ć, Łomna, Łopuszanka, Mołdawsko, Myta, Przysióp, Rosochacz, Rożnecz, Ryków, Sokoliki, Suchy potok, Szandrowiec, Szumisz, Tarnawa niżna i wyżna, Turka, Turczki niżne i wyżne, Wołcze, Wołosianka wielka, Wysocko niżne, Zadzielsko, Zawadka.	C. k. Sąd krajowy na prośbę Maryanny z Mazurkiewiczów Apostolskiej wzywa każdego, który wiedział o miejscu pobytu lub śmierci Ignacego Mazurkiewicza z Radwanowic, który w roku 1853 miał brać czynny udział w powstaniu polskim i dotąd nie wrócił, ani żadnej o sobie nie dał wiadomości, aby o tem doniósł Sądowi tut. albo kuratorowi nieobecnego adw. dr. Głuzińskiemu w Krakowie najpóźniej do dnia 10 grudnia 1897, pozem nastąpi orzeczenie co do uznania Ignacego Mazurkiewicza za zmarłego.		
		Piotrowice, Zembrzyce.	Kraków, dnia 23 października 1896.		
		Kępa ad Przewóz, Łyczanka, Szypowce.	L. 7611	(8991 2—3)	
			C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie celem doręczenia tus. uchwały z dnia 22 lipca 1896 l. 5290 ustanawia Mikołaja Supersona z Dubkowice kuratorem ad actum dla niewiadomego z miejsca pobytu Michała Zubaka i o tem tegoż celem strzeżenia swych praw niniejszym edyktem zawiadamia.		
			Grzymałów, 18 października 1896.		
			L. 4546	(8951 2—3)	
			C. k. Sąd obwodowy wzywa niewiadomych z życia i miejsca pobytu Samuela Gruna (syna Szolymy) i Blumę Grun (córkę Abrahama), aby w ciągu roku od trzeciego ogłoszenia tego edyktu wniosli oświadczenie lub przez upoważnionego pełnomocnika deklaracje do spadku po ich dziadach Simche czyli Szymonie Grunie, zmarłym 15 kwietnia 1832 i Mariem Grün zmarłym 10 sierpnia 1855 w Nowym Sączu bez rozporządzenia ostatniej woli, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu, przewod spadkowy z ustanowionym dla nich kuratorem Mendlem Grünem przeprowadzony, a czysty apadek przypadły, aż do dowodu ich śmierci, w Sądzie przechowany będzie.		
			Nowy Sącz, 27 czerwca 1896.		

Domesienia prywatne.

L. 3772

(1407)

Ogłoszenie konkursu.

Urząd gminny miasta Nadwórny rozpisuje niniejszem konkurs celem obsadzenia z dniem 1 stycznia 1897 posady weterynarza miejskiego z płacą roczną 400 zł., tudzież zastępcy weterynarza z płacą roczną 100 zł. wa.

Ubiegający się kandydaci o tę posadę mają wnieść swe podania przy dołączeniu dyplomu z odbytego kursu weterynaryi najdalej do 15 grudnia 1896 do Urzędu gminnego w Nadwórnie.

Nadwórna, 3 grudnia 1896.

8748

Ogłoszenie.

1408

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypowiada niniejszem na podstawie §. 63 statutów pp. Bartłomieju Liptek, Janowi Szostak, Agnieszce Prostackowej, Józefowi Kościelniak, Maryannie Kościelniak, Janowi Gąsienica, Katarzynie Gąsienicowa, Stanisławowi Gąsienica, Annie Gąsienicowa, Jakóbowi Gąsienica, Józefowi Bocheńskiemu, Maryannie Bocheńskiej, Jędrzejowi Sięka i Maryannie Sięka kapitały w sumach 2180 zł. 84 ct. i 3521 zł. 18 ct. listami zastawnymi, pochodzące z większych sum 5200 zł. i 6800 zł. a. w. na hipotecę dóbr Janczowa względnie na częściach tych dóbr z rozparcelowania powstałych w powiecie sandeckim położonych, intabulowanych, z tego Towarzystwa wypożyczonych, z dniem 31 grudnia 1896 jeszcze pozostałych.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa więc p. p. Bartłomieja Lipteka, Jana Szostaka, Agnieszke Prostackową, Józefa Kościelniaka, Maryannę Kościelniak, Jana Gąsienica, Katarzynę Gąsienicową, Stanisława Gąsienica, Annę Gąsienicową, Jakóba Gąsienica, Józefa Bocheńskiego, Maryannę Bocheńską, Jędrzeja Sięka i Maryannę Sięka, jako właścicieli tych dóbr, ażeby wypowiedziane kapitały w przeciągu sześciu miesięcy do kasy gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego złożyli pod rygorem egzekucyi a mianowicie przymusowej sprzedaży rzeczonych dóbr.

We Lwowie, d. 18 listop. 1896.

HERBATA
chińsko-rosyjsko-angielska
znakomityj dobroti
poleca stary w roku 1870 założony handel
Izydora Wohla
we Lwowie 1193
dawniej ulica Sykstuska 1. 6, teraz
Grand Hotel pasaż Hausmana 3.
Zamówienia wykonujemy starannie, sumiennie
i spiesznie, za opakowanie nie nie licząc.

Największą radością jest bogato ozdobione Boże drzewko.
Zadziwiająco tanie wspaniałe dekoracje, które corocznie znowu są do użycia poleca najbardziej renomowana często-kroć odznaczana firma

Franciszek Karol Bisenius,
Wiedeń, I., Singerstrasse Nr. 11.
Proszę na adres dokładnie zwracać, bo nie mam z podobnie brzmiącymi firmami żadnego związku, ani filii.

Kolekcja, 100 sztuk
wspaniałych ozdób na
bożedrzewko nadto obraz
plastyczny przedstawia-
jący dziadka zł. 2-75.
Kolekcja, 120 sztuk
takich ozdób nadto gwiazda
brylantowa na szczyt
drzewka zł. 3-75.
Kolekcja, 150 sztuk
ozdób i obraz plastyczny
przedstawiający aniołka
w obłokach w jedwabiu
z trąbą zł. 6-75.
Lampiony „Mignon” na
Boże drzewko 25 sztuk
w różnych formach złoto, srebro i kolorowe 1 zł.
Najpiękniejsze przywieszki na drzewo z niezapalnej
waty śnieżnej 10 sztuk 75 ct., 1 zł., 1 zł. 20 ct.,
1 zł. 50 ct.
Patentowane lichtarzyki tuzin 8 ct., 18 ct., 30 ct.,
48 ct., 60 ct., 75 ct.
Wspaniałe błyszczące loki anielskie ze złota,
srebra, kolorowe po 10 ct. i 15 ct. Pat. mech
pod boże drzewko karton, złoto i srebro 30 ct.
Guirlandy w złocie, srebrze, brązie 10 metr. 75 ct
Wata na śnieg podwójnie opakowana 12 ct.
Tkanina wyobrażająca lód 15 ct
Barzdo tanie zestawienia na loterie fantowe
i tombole z głównymi i pobocznymi wygra-
nymi za wygraną od 5 ct. w górę.
Zupełnie bezpieczne ognie sztuczne dla salonów
na Boże narodzenie i Sylwestra zbiór 60 ct.,
1 zł. 20 ct., 2 zł. 50 ct. i 4 zł.
Cennik specjalny gratis. 1375

Nowości
w francuskich specjalnościach
objęte osobnym cennikiem,
który niebawem wyjdzie
z druku, poleca 1263

Alojzy Hübner
Lwów, Rynek 1. 38.

KOTWICZNE
LINIMENT. CAPSICI COMPOS.
z apteki Richtera w Pradze
uznane jako znakomite usmierzające nacie-
ranie; po cenie 40 kr., 70 kr. i 1 fl. do nabycia
we wszystkich aptekach. Tego powszechnie
ulubionego środka domowego należy zawsze
krótka a wżółwato żądać:
Richtera Liniment z „kotwicą”
i tylko butelki, opatrzone znaką marką
fabryczną „kotwicą”, uznają za praw-
dziwe.
Richtera apteka pod złotym lwem w Pradze.

Terno, Kabala, Pasyans, Terno!
Nakładem Nowej Fortuny w Krakowie
wyszło sensacyjne dzieło:

Księga magiczna o 7 pieczęciach.
Wyjawienie tajemnic kabały i niezawodne a najpe-
wniejsze kombinacje do gry loteryjnej (metody: Or-
lice, Gabora, Gersona, Coroninię etc. kładzenie
kart, pasyans). — **Cena 50 ct.** wydanie
mniejsze 50 ct.
Najstarszy prawdziwy 1294
Sennik egipsko-chaldejski
złożony przez perskich magików i słynnych profe-
sorów astrologii. Wyjawienie tajemnic magicznego
tęskota. — **Sztuka wróżenia z kart według Lenor-**
mand. Z licznymi obrazkami. Cena 30 ct.
Należytość najdogodniej przesyłać za przekazem
pocztowym. Wyśetka nastąpi franko.

Artykuły japońskie
poleca w najlepszej jakości w olbrzymim
wyborze po najtańszych cenach
Ludwik Feigl
Lwów, pasaż Hausmana 8.

Zdumiewające
Kompletny sortyment do ubrania
Bożego Drzewka
100 sztuk tylko 2 zł.
poleca
S. W. NIEMOJOWSKI
we Lwowie,
ul. Teatrna 3, ul. Jagiellońska 6
Olbrzymi wybór świecidełek, lichtarzyków,
świeczek i t. d.
Ceny zdumiewająco niskie.
Wytyka na prowincję za zaliczką pocztową,
opakowanie gratis, przy zakupie do 10 zł.
franko

C. k. uprz. i odznaczona
Fabryka Maraskinu
„Romano Vlahov Zara”
najlepszy, najzdrowszy, najsławniejszy żołąd-
kowy likier świata jest 1384
„VLAHOV”
sławna na cały świat specjalność.
Jedyny wytwórca R. Vlahov Zara.

Wynaleziony w r. 1861 i przez c. kr. władzę
doświadczony wypróbowany.

Wynaleziony w r. 1861 i przez c. kr. władzę
doświadczony wypróbowany.

Kto chce żołądek w zdrowiu i siłę utrzy-
wać, niechaj pije ten sławny na cały świat
wyłącznie z roślin w Dalmacji wy-
rabiany z łaskawych likier, który jest do
nabycia we wszystkich lepszych handlach
delikatesów, cukierniach i kawiarniach.

HAFTY
zaczęte i wykończone
poleca 1397
świeżo zaopatrzony handel
EDWARDA SCHULLINGA
we Lwowie
ulica Halicka liczba 16.

Jarkiewicz, notaryusz w
Lisku, poszukuje kandydata nota-
ryalnego i pisarza rutynowanego w
sprawach spadkowych i tabularnych
z pięknem i czytelnym piśmem.

Meine Fabrikate
sind weit bekannt als gut und bil-
lig! Remont. Nickel fl. 3.50 — Re-
mont Silber 800/1000 fl. 6 — Re-
mont. Anker, Spiral-Brequet 15 St.
fl. 10 — mit 16 St. 1 Ch-ton, Syst.
Glashütte fl. 12 — Wecker, Anker-
gang leuchtend, 1-a Qual. fl. 1.70 —
Regulateur 1 Tag-Schlagw. fl. 5.75,
10 fl. 8.50.
Illustr. Preis-courant über Uhrenketten, Re-
gulateurs, Gold- und Silberwaren bis zum feinsten
Genre gratis und franco. — Nicht Passendes wird
umgetauscht oder der Betrag zurückerstattet.
Eug. Karcaker, Uhrenfabrik 66, Bregenz an
Bodensee. — 2 Jhre Garantie 1307

Cukry deserowe
znakomite odznaczone na wystawach
krajowych i zagranicznych złotymi me-
dalami, które już oddawna przez wy-
brednych smakoszy jako najlepsze uzna-
ne zostały. 1/2 kilo zł. 1 et. 20
poleca codziennie świeże 14
Henryk Treter
właściciel parowej fabryki czekolady
ulica Kopernika 1. 3 obok apteki.

Maszyny do cegielń
wedle uznanych systemów, jakoteż kompletne
urządzenia cegielń, fabryk sza-
moty, ciałówek, rur glinianych,
fabryk cementu, gipsu, dostarcza jako
specjalność swą
LUDWIK JAEGER
fabryka maszyn dla cegielń,
Kolonia - Ebrenfeld.
Filia: Praga, Królewskie Winohrady
Zirkerstrasse.
Cenniki i prospekta gratis. 1297
Najlepsze referencje, po obojętnej umowie, maszyny
można oglądać na miejscu.

Zwracamy uwagę na Pierwszą krajową fabrykę chemiczno-kosmetyczną
JANA IHNATOWICZA
magistra farmacji i chemika sądowego
we Lwowie, ulica Sykstuska 1. 25
Sklepy własne we Lwowie, ul. Kopernika 1. 3, ul. Halicka 1. 11
FILIE:
w Czerniowcach, Rynek 1. 2 — w Krakowie, Sukiennice 1. 20,
w Przemyślu, ul. Franciszkańska 1. 24.
10 medali zasługi i 2 dyplomy uznania, na wystawie wszechświat. w Antwerpii dyplom
honorowy za znakomite wyroby kosmetyczne, mydła toaletowe, perfumy etc.
Juror na Wystawie lwowskiej 1894 r.

Pudr książęcy przyjemnie przylega do
naturalną białosć, i jest nieocenionym środkiem do hy-
gieny znego upiększenia twarzy. Pudro małe pudru
białego 60 ct., całe 1 zł., z łabędzikiem zł. 1.50.
Różowy dla blondynek i kremowy dla szatynek i brun-
etek. Małe pudełko po 70 ct., większe po zł. 1.20,
z łabędzikiem zł. 1.60.

Woda fiołkowa usuwa z twarzy przysze-
czki, liszaje, trądziki, pierz-
wienie i łuszczenie skóry, wygładza zmarszczki i
dółki ospowe. Twarz odświeża, wybiela i wydelikaca.
Cena zł. 1.

Mydło kosmetyczne usuwa pieg i
żółto-brunatne
plamy. Cena et. 60.

Białe i piękne ręce! Najbardziej czer-
wone i opierz-
chnięte ręce wybiela i wydelikatnia po kilkakro-
tnem użyciu **kremem roślinnym**. Słoik 80 ct.

Kadziło sosnowe przez miłego leśnego
zapachu, oczyszcza i
odświeża powietrze mieszkani w jak najwyższym stop-
niu. Flakon et. 60, rozpylacze od et. 24 do zł. 3.

Antilentilia usuwa w krótkim czasie pieg,
opalenia słoneczne, plamy w-
trobianne, nadaje cerze świetną białosć, świeżosć i de-
likatnosć. Cena zł. 2.

Pilipton włosom siwym i wypadającym po kil-
kakrotnem użyciu przywraca piękny,
naturalny kolor. Cena flakonu 1 zł. 50 ct.

Walentin usuwa czerwoność nosa i policz-
ków. Flakon i zł. 50 ct.

Magnolia (pudr płynny) nadaje twarzy
piękną i przyjemną białosć, od-
świeża skórę i konserwuje. Cena 1 zł., gałeczka 10 ct.

Orientalina (pudr płynny) nadaje twarzy
piękną i przyjemną białosć, od-
świeża skórę i konserwuje. Cena 1 zł., gałeczka 10 ct.

Poradnik higieniczno-kosmetyczny dla starych odbiorców gratis.
Powyższa fabryka za swoje znakomite i niezmiernie różnorodne wyroby, nyskała ogólne uznanie
tak w kraju jak i za granicą polecamy tę enytelnikom jak najgoręcej.

Esencja mietowa do płukania
ust oprócz przyjemnego, orzeźwiającego smaku i
zapachu, bardzo korzystnie wpływa na dziąsła
i zęby. Flakon 50 ct.

Proszek roślinno alkaliczny do
czyszczenia zębów usuwa kamień i
kwasy, które spro-
wadzają ból i próchnienie zębów. Pudełko 30 i 60ct.

Woda lwowska posiada przyjemny, de-
likatny i długotrwały
zapach. — Cena flakonu mniejszego 80 ct., większego
1 zł. 50 ct.

Nigretina. Wyborny środek do natychmiasto-
wego farbowania włosów na trwałą
i piękny kolor czarny i ciemny. Cena 1 zł.

Środki do wywabiania plam:
Odalina wywabia plamy z kurzu, potu, tłuszczu,
piwa, mleka, pleśni i t. p. 35 ct. — **Benzolina**
wywabia plamy tłuste, pokrostowe i maziowe, 20 i
30 ct. — **Etilina** wywabia plamy z farb do po-
dłogi, flakon 24 ct. — **Jawelina** wywabia plamy
owocowe i z wina czerwonego, flakon 20 ct. — **Ok-**
salina wywabia plamy, powstałe z rdzy, krwi i
atramentu. **Brazylina:** materye czarne, wypło-
wiałe i poplamione prane w Brazylii, odzyskują
pierwotny kolor i połysk, pakietek 8 ct. — **Quilaja**
do prania wełnianych i jedwabnych materyj, pakietek
6 ct.

Mydła żółciowe do wywabiania plam za-
starzałych, sztuka 25 ct.

Perfumy pierwszorzędnej jakości,
flakoniki od 25 ct. do 2 zł.

Mydła toaletowe i lecznicze w różnych
cenach

Wody kolońskie podwójnie destylowane,
flakoniki od 15 ct. do 5 zł.

Subskrypcya.

Wskutek przeistoczenia „**Lwowskiego Zakładu Zastawni-**
czego“ w Towarzystwo akcyjne, rozpisuje się subskrypcję na **1250**
sztuk akcji po 400 koron, z których reszta jest jeszcze do za-
mówienia. 1383

Zapisywać się można od godz 10—1 i od 3—5 w kantorze bankierskim
pp. **Schellenberga & Kreysera** na placu Halickim, lub w biurze
„**Lwowskiego Zakładu Zastawniczego**“ przy ulicy Czar-
nieckiego 1 i od godz. 10—4 gdzie też bliższe objaśnienia udzielone będą.

Na podstawie ścisłych obliczeń w Zakładzie tym 4 rok istniejącym, dywi-
denda z góry obliczyć się dająca, przyniesie bardzo dobry zysk od akcji, opar-
tych na hipotece szlachetnych kruszców i przedmiotów wartościowych, z wy-
kluczeniem wszelkich operacji ryzykownych, które wogóle statutami zabronione są.

Teatr hr. Skarbka.

W niedzielę dnia 6 grudnia
o godz. 3 po południu
Zołnierz królowej Madagaskaru
komedia w 3 aktach St. Dobrowskiego.
Wieczorem o godz. w pół do ósmej
Czarodziej z nad Nilu

Opera komiczna w 3 aktach, Henryka B.
Smitha, muzyka Wiktora Herberta.
(Zrepertuaru wiedeńskiego Carltheatru)

O S O B Y:

Ptolomeusz XIII, król Egiptu Bisgurnia, jego druga żona Kleopatra, córka 10 voto Kibaczki, prestidigitator Ramuñoio, jego uczeń Płarnigau, nadworny pianista Cheops, prorok pogody Obeliska) oficerowie Mumia) korpusu amazonek Hieroglifa) Wielki kapłan Oziris Wielki kapłan Isis	Lelewicz Kasprowicz Bohuss Myszkowski Kijewska Orzelski Bogański Bronikowska Michalewicz Wysocka Kratochwil Patuszko
---	---

Rzecz dzieje się w Memfis.
Reżyser: Julian Myszkowski.
Nowe dekoracje i nowe kostiumy według oryginalnych wzorów sprowadzonych z Londynu.

W antraktach powinno się palić papierosy
tylko w tutkach Niemajowskiego.

Drobne ogłoszenia

Wysprzedaż dywanów, portyer, firanek, chodników, kap, serwet, parawanów, gobelin, mat, reszek, materij meblowych, pluszów, haftów różnorodnych itd. w osobnym lokalu obok mojego magazynu plac Halicki 1. 3, poleca A. KRZYSZTOFOWICZ.

Artystyczny zakład rytowniczy A. Zigmanna.
Lwów, ul. Sykstuska 14. Wykonują najtaniej
stempliki metalowe i kauczkowe, monogramy, herby,
marki pieczętkowe, sztancy, klisze i cyzelacje,
jak najdokładniej i na czas oznaczony. 1891

Prawdziwe norweskie

SKI

w najlepszym gatunku
po zł. 8, 10, 12.

Kapturki wełniane
chroniące od odmrożeń
głowy i uszu po
et. 80, zł. 1, 1.50 i 4.
Kłapy aksamiłne na
sprężynach (Matador-
Ohrenschiitzer) po zł. 1 dostarcza
S. Pielecki i Ska, Lwów
główny magazyn broni. 1890

Ogłoszenie. Na mocy uchwały wydziału wycieczki masy rozbiórowej Mendla Helwinga, sprzedane zostaną w sklepie, pod 1. 21 Rynek, należące do tej masy towary modne, buelki, bluki, ubrania dziecięce, parasolki i t. d. w wartości szacunkowej 15.134 zł. 28 et. najtaniej w ofiarujęmu za pomocą ofert, które wniesie należy do podpisanego zarządcy najpóźniej do 10 grudnia 1896 w godzinach od 9 do 12 przed południem i od 3 do 6 po południu. — Każda oferta winna być zaopatrzoną w wadium 1000 zł. w. a. — Sprzedaż nastąpi ryzykownie i bez wszelkiej odpowiedzialności masy za jakość i ilość sprzedanych towarów — Wydział wycieczki zastrzega sobie zatwierdzenie sprządek, a otwarcie ofert nastąpi w kancelarii zarządcy dnia 11 grudnia 1896 o godzinie 12 w południe. — Nabywca winien najdalej do 24 godzin po zawładowaniu go o zatwierdzeniu oferty złożyć do rąk zarządcy resztującą cenę kupna, a w dalszych 24 godzinach uprządnąć sklep, gdy inaczey wadium na rzecz masy przepada. — O bliższych warunkach można się poinformować w kancelarii zarządcy. — Adwokat dr. Adolf Weiss, ul. Krakowska 1. 14. 1398

Ł Y Ż W Y:

Halifax dobre, para zł. 1.20.
Halifax bardzo dobre, stalowe noże zł. 1.70.
Halifax z szerokimi nożami, polerowane zł. 3.—.
Halifax niklowane z wąskimi nożami zł. 3.—.
Halifax niklowane z szerokimi nożami zł. 5.—.
Halifax damskie niklowane zł. 1.30.
Halifax damskie niklowane zł. 2.50.
Halifax systemu „Jackson Haines” niklowane 5.50.
„Jackson Haines” niklowane zł. 5.50.
„Jackson Haines” niklowane większe noże zł. 6.50.
Merkur „Helvetia Prince” zwykłe zł. 2.60.
„Merkur” niklowane z szer. nożami damskie zł. 5.—.
„Baltia” niklowane szerokie noże zł. 5.—.
Paski do łyżew 1 para et. 30. 1842
poleca

Piotr Chrząstowski
handel żelazny we Lwowie, plac Kapitulny 1. 1 (naprzeciw Katedry).

Magazyn Futer

Błażeja Szarkiewicza

Lwów, ul. Batorego 1. 8

1208

posiada na składzie obfity wybór we wszelkich najnowszych fasonach, tak męskich jakoteż damskich, oraz materje na wierzchy do futer i przyjmuje wszelkie roboty w zakres kuśnierstwa wchodzące, wykonując takowe według najnowszej mody i po najniższych cenach. Cenniki franko.

„Servus“ HAUSENA

prześławne owsiane kakao

najlepszy i najtańszy środek pożywienia, bo karton z 33 kostkami, z których każda na wielką filiżankę kakao wystarczy. kosztuje 70 et. a więc 2½ et. filiżanka.

Zastępstwo dla Austro-Węgier L. Koestlin w Bregencji.

100—300 zł. miesięcznie

mogą osoby każdego stanu we wszystkich miejscach pewnie i uczciwie bez kapitału i ryzyka zarobić sprzedając ustawowo dozwolonych papierów państwowych i losów. — Wnioski pod „Leichter Verdienst“ do Rudolfa Mossego w Wiedniu. 1811

W okropnej nędzy pozostają rodzina M. z 7-giem dziećmi, 27 Zmarstynów.

Rzadka sposobność taniego zakupu tylko do końca grudnia
dywanów, portyer, firanek, kap, serwet, reszek pluszów, materij meblowych, chodników, parawanów itp.
niżej cen fabrycznych
w uroczliwie urządzonej lokalu obok mojego magazynu
przy placu Halickim 1. 2
A. KRZYSZTOFOWICZ

Do trwałego i pięknego zapuszczenia posadzek i podłóg z miękkiego drzewa.

Masę francuską

nadającą się szczególnie na parkiety.

Masę woskową

własnego wyrobu na posadzki i miękkie podłogi.

Glazurę bursztynową

z kolorem i pięknym, trwałym połyskiem, do ścierania wilgotną ściereką.

Glazurę emaliową

„Linoleum”

szybko schnących z pięknym połyskiem.

Lakier Christofa

wysychający w niespełna pół godziny, nadzwyczaj trwały, posiadający piękny trwały połysk i nadający się tak na parkiety jak i na miękkie podłogi.

Szczotki

do froterowania, oraz wszelkie inne gatunki szczotek w zakres gospodarstwa domowego wchodzące.

Wosk do nacierania.

Płyty sukienne

do wycierania podłóg, itp. itp.

poleca

Alojzy Hübner

Lwów, Rynek 38.

Na św. Mikołaj i na drzewko

poleca 9-krotnie premiowana parowa

fabryka pierników H. Czyńskiej

(przedtem L. Czyńskiego)

swe składy bogato zaopatrzone w pierniki i figurki
we Lwowie przy ulicy Halickiej 8 i przy ulicy Akademickiej,
w Krakowie Sukieniec 23.

Wyroby fabryki są do nabycia we wszystkich znaczniejszych handlach
korzennych.

Wszelkie zamówienia skutecznijają się odwrotną pocztą.

1872

Chcąc polecić tenaj nadzyskonm niektórych restauratorów, tem zaszczyt podać do publicznej wiadomości, że

piwo okocimskie

sprowadza na szklanki tylko następujące firmy:

Natfala Toefer, ulica Trybunalska 1. 12,
Apsdorf, ul. Sobieskiego 14.
Wilhelm Arnold, ul. Batorego 16.
Józef Ertlich, kawiarnia Teatralna,
Józef Flieg, ul. Jagiellońska 1. 22.
Adolf Grünfeld, ul. Janowska 7.
Wilhelm Hellman, ul. Kazimierzowska.
Dawid Kepler, ul. Pańska 1. 12, pod Schlickiem.
Jerzy Kirsch, ul. Solarni 1. 6.
Władysław Kozłowski, ulica Gródecka 1. 79,
Michał Landes, ul. Skarbowska 1. 4.
Jakób Löwenheek, ul. Trybunalska.
Jan Ludwig, ulica Krakowska 1. 7,
Nowożenik J., ul. Kopernika 4.
Szymon Post, ul. Krakowska.
Karel Przybylski, ulica Teatralna 1. 13.
Abraham Rothberg, ul. Kazimierzowska.
Antoni Rudziński, restauracja kolejowa,
H. Salzberg, ulica Kołłątaja róg Kazimierzowskiej.
S. Steff, ulica Sobieskiego pod Słoniem.
S. B. Tinsler, Chorażczyzna.
Antoni Uhlarz, ul. Batorego 1. 12.
Henryk Volse, piwiarnia okocimska, róg ul. Sykstuskiej i Słowackiego.

Jan Waży, ul. Czarnieckiego.
Głównie zastępstwo i skład piwa baczkowego
p. Czyńska Wiktoria i Syna, ul. Bogusławskiego 1. 13, telefonu nr. 6.

Skład piwa baczkowego
u p. S. Wiesera, Sykstuska 14, telefon 149.

Na przyszłość ogłoszą być każdej niedziel w pismach lwowskich nazwiska restauratorów, którzy piwo okocimskie sprzedają, a nadto zastrzegam sobie wystąpić w drodze sądownej przeciwko sprzedawcy obcego piwa pod marką okocimskiego.

Jan Götze,

brat w Okocimie.

Mają już Pańskie dzieci jedną ze sławnych Kotwicznvch skrzynek budowlanych?

Tak! Dobrze, to niech Pan także sobie przysłać jak najprędzej najnowszy cennik, podług którego będzie Pan mógł sobie wybrać odpowiednią skrzynkę dopełniającą.
Nie! W takim razie największy czas, aby Pan kartą korespondencyjną, pisaną do F. Ad. Richter i Spółki w Wiedniu 1, Operngasse 16, zażądał przysłania cennika, gdyż w bogato ilustrowanym tym cenniku znajdzie Pan nie tylko opis skrzynek budowlanych i nowego ulepszonego systemu dopełniającego, ale i liczne listy dziękczynne wielce uradowanych rodziców, którzy wysoka wychowawczą wartość kotwicznvch skrzynek budowlanych z własnego doświadczenia poznali i należycie ocenili. — Nabyć je można po cenie 40, 75, 90 et. aż do 6 zł. i wyżej we wszystkich lepszych sklepach z zabawkami. Kupować należy tylko skrzynki z ochronną marką KOTWICA, gdyż wszystkie skrzynki bez tej marki kotwicy są n prawdziwe.

F. Ad. Richter i Ska

Pierwsza austriacko-węgierska c. k. uprzyw.
fabryka skrzynek budowlanych.

Kantor i skład: E. Operng. 16 Wiedeń.

Fabryka XIII/1 (Hietzing).

Radolstadt (Turyngia), Olten, Rotterdam, Londyn, New York, 215 Pearl-Street.

Nowość! Problem cierpliwości i gra towarzyska „Kotwica”.

Blizsze szczegóły w cenniku.

1876

Ważne dla gospodarzy wiejskich i potrzeb technicznych.

Najładniejszym, najsilniejszym i najlepszym łańcuchem jest

patentowany łańcuch stalowy

nie spajany (nie szwajsonowany)

z fabryki Geoppingera i Spółki.

(Nie do rozerwania!)

1225

Patentowany łańcuch stalowy jak przedsięwzięte próby wykazały, jest 2 do 3½ razy silniejszy, niż najlepiej spajany (szwajsonowany), może więc być do tego samego celu użyty łańcuch zupełnie bezpiecznie o kilka numerów cieńszy od dotychczasowych, przez co zyskuje się znaczną różnicę na wadze.

Patentowany łańcuch stalowy jest najtańszym łańcuchem.

Patentowane łańcuchy są na składzie dla bydła, koni, psów, jako napierśniki, naszelniki do wozów, do studziń i t. p. a oprócz tego mogą być wedle podanych wzorów zrobione.

Do nabycia we wszystkich handlach żelaznych.